

SARDES FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER

 . . . kungen. Min bror sa mig just, att de här näsdukarna fanns, de var för någon, som är döende i cancer. Så vi ska be för dem om bara en liten stund. [Broder Neville säger: ”Det finns två böneämnen där på andra sidan.” – Utg.] Två böneämnen? All right, jag ska . . . [”Ett av dem. Det är ett böneämne”.] All right, sir. Och jag ska lägga dem här för att be över dem också.

² Och så skickade någon ett meddelande, kom hit och skickade ett meddelande om det där . . . Om mötena imorgon. Ni, som är här och besöker oss, vi skulle förvisso vara glada om Ni kommer ner på eftermiddagen klockan två, imorgon eftermiddag, de ska ha bandspelarmöten. Och om Ni inte har någonting att göra, kommer det att bli ett av de budskap, som – som Ni aldrig har hört, som spelas och ha bönemöte, och – och vi kommer bara att vänta oss en härlig stund imorgon eftermiddag klockan två. Det kommer att vara en ganska upptagen tid för mig, för imorgon, ser Ni, måste jag samla mig för söndag förmiddag och även söndagskvällens och imorgon kväll också och hela historien om de där församlingarna.

³ Och nu på söndag förmiddag, om Herren vill, väntar vi oss en härlig stund, för söndag förmiddag kommer att vara vår paus, liksom en paus från lördag kväll . . . är Laodiceas församlingstidsålder. Men på söndag förmiddag vill jag ta fram: *Den sovande jungfrun och Uppståndelsen, De fyra . . . Hundrafyrtiofyrtusen*, och alla de här små lösa ändarna, som binder ihop budskapet för söndag förmiddag. Mötena kommer att börja klockan nio. Är det riktigt, pastorn? Klockan nio på söndag förmiddag, då vi vill ta fram alla de där sakerna som ”Hur går det med den sovande jungfrun, och hur går det med den visa jungfrun? När kommer de tillbaka? Eller var kommer de hundrafyrtiofyrtusen att visa sig?” Och många sådana där saker för söndag förmiddag, för att försöka binda ihop det där, och det där hänger samman med det här budskapet. Och så på söndag kväll kommer vi att ta upp den sista stora ängeln och Budskapet till den laodiceiska, på söndag kväll, om Herren vill.

⁴ Och nu så, imorgon eftermiddag är mötet här, ett bandspelarmöte. Broder Gene sa nyss till mig, att de skulle . . . Vi skulle börja klockan två imorgon eftermiddag. Och Ni människor, som skulle tycka om att komma och höra på budskapen, ha bön runt altaret, Ni som söker Den Helige Ande eller någonting, en underbar stund. Kyrkan är trevlig och varm, öppen och redo för vem som helst när som helst, som vill komma in och be och söka Herren. Kyrkan är öppen och väntar. Och vi är . . . Vi ska vänta Er, sätt det så, vänta Er imorgon eftermiddag.

⁵ Eller när som helst, då Ni vill komma in i kyrkan för att be, å, den är alltid redo. Och om det skulle hända sig, att dörrarna är låsta eller någonting, precis tvärs över gatan där, min broder, som är vaktmästare här. Jag tror det är 411, jag tror att . . . Eller 811 (är det . . . ?) 811, bara ungefär snett över hörnet från kyrkan här, 811. Å, han . . . Hans hustru skulle ha nyckeln, om de drar igen dörren och den låser sig, men de lämnar den öppen kanske om morgonen, öppnar den. Eller efter mötet låses den för natten för att hindra barnen från att springa genom den, Ni vet, och slå ut fönstren osv., Ni vet, hur barn är, särskilt i den här tiden. Så vi låser den därför. Vi avskyr att vara tvungna att någonsin låsa dörren på kyrkan. Då den andra är i ordning, kanske vi kan få det så, att det är annorlunda då, och vi . . . Någon kan vara här hela tiden, så att folk kan komma in och be och söka helbrägdagörelse, söka Den Helige Ande.

⁶ Du, som inte har Den Helige Ande i Ditt liv, kom ner, stanna här, stanna bara hela natten, om Du vill, stanna bara tills Du får Den!

⁷ Vem var det, som sjöng här ute för en stund sedan: ”Gud över hela mig, och Gud överallt.”? Jag – jag trodde, att Bortryckelsen hade kommit, jag, då jag såg mig omkring där och såg efter om alla var här. Det var verkligen underbart, jag uppskattar det där. Vi skulle kunna tåla litet av det där nästan när som helst. Jajamensan. Det är . . . Jag kom in precis i tid för att få höra det där.

⁸ Och jag har missat all den fina sången i de här mötena, för jag trodde kanske att . . . Å, jag är bara så upptagen, Ni vet, hur det är. Folk – folk kommer in med flyg, med tåg, med . . . Man – man vet aldrig, ser Ni, för det kommer bara per telefon, man måste fara till dem, möta dem och be för dem, och överallt. Det är bara att fara hela tiden, och så försöka att studera också. Det gör det till något av ett problem. Men vi är alltid glada för att få möta människorna och göra vad vi kan för dem, för det är . . . Det är . . . Vi är en offentlig tjänare åt Herren Jesus Kristus för Hans folk i den här tiden. Och vi skulle vilja göra mer än vi verkligen gör, men vi kan inte.

⁹ En predikant störtade in i morse, ett nervöst sammanbrott, höll bara på att gå i stycken, en fin man. Och för att han var . . . Han var bara utarbetad. Fick . . . Började gå upp, och hans lilla flicka stod i rummet, hon började bara snurra runt. Hon hade en liten röd pyjamas på sig. Han sa, att det sista han minns, var en liten röd prick, som gick runt, runt, runt, runt, så där. Han slocknade, ser Ni. Och så körde de honom snabbt raka vägen upp. Så det är – det är bara alltför mycket arbete, ser Ni. Man – man kommer ihåg, att man är mänsklig, och vi – vi vill . . . Vi tror, att hela bördan är lagd på oss. Men, vet Ni, Gud har tjänare överallt till att ta hand om en del av det där, och så gör vi bara så gott vi kan. Men en älskvärd predikant, som försöker göra

allt han kan i den här yttersta tiden för sin Herre. Jag. . . Och Herren befriade honom på en gång där, han mår bara bra, och förde honom raka vägen tillbaka, fullt normal, all right, han for sin väg och fröjdade sig.

¹⁰ Och, å, någonting stort hände idag. Jag vill bara inte komma igång med de där sakerna, men. . . Ni vet, jag sa till min hustru, jag sa: "Nu kommer det att komma någon upp hit, och han kommer att vara en man, kort, tjock, mörkt hår och mörka ögon, han kommer att läsa den där skylten och börja. . . Men ropa på honom, Du, ser Du!" Jag sa: "För Herren har ett budskap till honom." Och jag slog upp Bibeln, och jag sa: "Jag ska lägga in de här sakerna här, så Du ser, att det är exakt, vad Herren vill, att han ska göra."

¹¹ För åtta år sedan kom en polsk man från Polen, uppväxt i Polen. . . I ett möte kom han till plattformen, och de sa. . . Rättare sagt, Den Helige Ande tittade på honom, sa till honom, sa: "Du är bara förvirrad." Det var vad. . . Han trodde, att jag sa det, men det var Den Helige Ande, som sa det. Den stannade kvar hos honom hela tiden och drog honom till sist från Kansas City till byggnaden igår kväll, och då blev han verkligen förvirrad, då han hörde om det där vattendopet. Han for till sitt hotell, och Den Helige Ande sa: "Stå upp nu, och fortsätt dit upp!" Någon ville följa med honom, men han vägrade, för i synen kom han ensam. Förstår Ni? Och så. . . Och han, gentlemannamässigt då han läste skylten, började han vända tillbaka, och hustrun ropade på honom, och jag gick till dörren, jag sa: "Det där är – det är han, låt honom komma!"

¹² Han sa: "Vad måste jag göra?" Sedan han hade sett det, sa han: "Nu ser jag det."

Jag sa: "Jag vill visa Dig det här, så att Du ska veta nu, ser Du." Jag sa: "Herren sa till mig, att Du var på väg." Ni kan fråga honom. Jag sa: "Här är Skriftstället, nu. Läs det just här, innan Du fortsätter!"

¹³ Nåväl, han är här för att bli döpt i Jesu Kristi Namn nu. Så. . .?. . . Han kanske sitter här nu, för allt vad jag vet. Är Du här, broder? En broder, en polsk broder. Va? Ja, där borta i hörnet här är han, ja. Stå. . . Räck upp Din hand, så de kan se Dig där! All right. Att få se Den Helige Ande. . . Det där sker bara hela tiden. Många människor tror, att synerna bara kommer på plattformen. Å, det sätter inte igång det. Hur är det med det, broder Leo? Precis överallt, ser Ni. Ja, det här är den mindre platsen för Det, här. Det här är bara där litet grand sker. Där ute där det håller på hela dagen och natten, ser Ni. Ja, fråga min hustru, och hon. . . Eller dem och min granne där bak, broder Wood och alla de, som är i närheten! Oj, oj! Det här är de små – de små tingen här. Det är de stora sakerna, som händer där. Och hälften har nu ännu aldrig blivit berättat. Å! Jag är så glad för det, att veta att vår

Herre snart ska komma och att vi ska vara hos Honom för alltid sedan. Inte *för alltid*, utan för *Evigheten*, för Evigheten.

¹⁴ Om Herren vill nu, så tror jag det är den adertonde, på söndag om en vecka. Söndag om en vecka, den adertonde. Hade en fruktansvärd strid, Satan har försökt ge mig den här influensan, som går häromkring, jag bara fortsätter att räcka tillbaka den till honom. Och han räcker den till mig, och jag räcker tillbaka den till honom. Så . . . Så jag har haft en riktig liten strid. Så vi kommer troligen att kämpa ut den nästa vecka. Och så, om Herren vill, nästa söndag, den adertonde. Och vi kommer att försöka att få till något möte för att be för de sjuka människorna, för de är . . . Sakerna skjuts upp och skjuts upp och de verkligt extrema nödfallen ska vi försöka att ta hand om så fort vi kan, och timmarna, alla nattliga timmarna och allting, som kommer och går. Så den adertonde ska vi ha ett vanligt helbräddagörelsemöte. Och om Ni har några av Era kära, som vill ha förbön, så ta dem med upp, eller ta med dem in vid den tiden!

¹⁵ Nu var det många av Jeffersonvilleborna, som sa till mig, sa att de kom upp i tid för att komma hit, omkring klockan fem, de sa, att det inte finns plats åt deras bilar (eller klockan sex). Så de . . . Jag sa: ”Ja, Ni . . . Det här är våra besökande bröder överallt ifrån, folk, många predikanter.” Jag sa: ”De håller sig till undervisningen om Det Här.”

¹⁶ Och vi försöker bara att träffa huvudpunkterna. Och sedan, litet senare, å, då ska vi ha det i bokform, så Ni kan läsa det och – och det kommer att vara litet – litet mer tillagt till det, för på kvällen . . . Lägg märke till, att de sista par kvällarna har jag försökt att spara rösten, ser Ni, för att den där stora höjdpunkten, det är den jag vill se, där Kristi uppenbarelse skapas i den här tidsåldern, ser Ni, vad det är för någonting.

¹⁷ Och nu, innan vi börjar läsa Skriftställena . . . Och jag vet, att i morgon är det den stora köp-dagen, då vi alla måste få tag i våra lördagskvälls-matvaror. Och vi måste få tag i dem på lördag eftermiddag eller lördag förmiddag, endera, så vi kan få lördagskvällen ledig för att komma till kyrkan. Så vi ska försöka släppa ut Er tidigt ikväll, så Ni inte kommer att vara för trötta imorgon för att få med det och sedan komma tillbaka till eftermiddagsmötet tillsammans med bröderna här med banden och – och även till imorgon kväll.

Kan vi nu bara stå upp ett ögonblick för att be, om Ni vill!

¹⁸ Jag undrar, innan vi ber, om det finns någon här, som har särskilda böneämnen, om Ni bara vill ge det tillkänna genom en uppräckt hand. Gud ser. Nu ser Ni, om vi är i en behövande värld eller inte, bröder. Jag antar, att nittiofem eller nittioåtta procent av åhörarna räckte upp sina händer då, för . . . Kom nu ihåg, att man inte ens kan röra sig, utan att Gud vet det! Förstår Ni? Han kände till Era avsikter, Han visste, vad Ni bad om.

Låt oss böja våra huvuden!

¹⁹ Nåderike himmelske Fader, vi närmar oss Din Helighet ikväll, Din Tron, genom Ditt löfte, att Du sa, att Du skulle höra på. Och om vi skulle tro, skulle Du ge oss det, som vi bad om. Och vi bekänner alla våra fel. Vi inser, Herre, att vi inte är – inte är värdiga några av Dina välsignelser. Vi är – vi är ovärdiga. Vi är helt och hållet ovärdiga, och vi kommer inte, som om vi vore – vi vore värdiga, och – och vi hade gjort någonting stort. Å, Fader, då vi ser på Golgata, tar det bort all storhet ifrån oss, vi – vi vet inte om någonting annat då än Kristus och Honom korsfäst. Så ser vi då, att Han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna för vår rättfärdiggörelse, återvände fyrtio dagar senare i form av Den Helige Ande för att förbli hos oss fram till Sitt synliga framträdande på skyarna vid ändens tid. Och vi ser denna ändens tid närma sig riktigt fort nu. Och vi är det lyckligaste folket, Herre, för att – för att Du har gett oss den här stora förmånen.

²⁰ Jag är så tacksam, Fader, för att de här lyssnande åhörarna sitter med böjda hjärtan och lyssnar . . . ? . . . Och så, Herre, ber jag, att Du ska helga mina läppar ikväll, och varenda kväll och varenda gång, då jag ska komma till Din talarstol för att tala till Ditt folk. För, Herre, låt mig aldrig säga någonting felaktigt! Du har fortfarande makt till att stänga igen munnar, liksom Du gjorde i lejonkulan tillsammans med Daniel. Och om jag någonsin skulle säga någonting, som inte var enligt Din vilja, så stäng min mun, Herre, så att jag inte säger det! Gå förbi mina tankar, sätt mig på rätta spåret, Herre, så jag inte talar någonting annat än Sanningen! För jag inser, att på den där stora dagen, kommer de här människorna att vänta där borta på . . . Vänta enligt det budskap, som jag har predikat för dem. Om Du kommer för att – för att ta någon av Dina stjärnor, och Dina änglar, Dina predikanter, Dina tjänare, så måste de tröskas fram först enligt de här Budskapen, som vi har predikat här. Du kommer att hålla dem ansvariga, Dina tjänare.

²¹ Nu, Fader, ber jag, att Du ska låta Den Helige Ande tala och inte människor. Omskär våra hjärtan, så att vi kan höra Honom! Jag ska lyssna, Fader. Ber att Du ska hela de sjuka och plågade. Alla de människor, som har behov, överallt, låt Din nåd och barmhärtighet vara med dem! Bevilja vartenda böneämne, som tillkännagavs ikväll genom den uppräckta handen! Medan många andra lider ute över landet, även de, som de här näsdukarna representerar, och de här böneämnena, som ligger under min hand här, låt Den Helige Ande svara, Fader, och hela de sjuka! Tala till oss nu genom Ditt skrivna Ord med hjälp av Den Helige Ande, vi ber om det i Jesu Namn. Amen. Var så goda och sitt!

²² Ikväll är det nu litet varmt i kyrkan. Den stora laodiceiska församlingstidsåldern är på väg fram. Och ikväll närmar vi oss

den där andra stora församlingstidsåldern, som kommer att vara den – den femte församlingstidsåldern. Vi har tagit den första församlingstidsåldern, som är Efesus. Jag kanske ska läsa upp de här igen i början, de blev utskrivna allesammans, och så skulle jag tycka om att läsa upp dem åt Er, som skulle vilja kolla det på Era papper.

²³ Den första församlingstidsåldern var den efesiska församlingstidsåldern, från år 55 e. Kr. till 170. Paulus var stjärnan, och det var den första församlingstidsåldern. ”Gärningar utan kärlek” var Guds klagomål. Belöningen var ”Livets Träd”.

²⁴ Andra församlingstidsåldern var 170 till 312, Irenaeus var budbäraren för tiden. Och klagomålet var en förföl-... Var vedermödor och en förföljd församling. Belöningen, ”Livets Krona”.

²⁵ Den tredje församlingstidsåldern var Pergamus, den helige Martin var budbäraren till den församlingen. Församlingstidsåldern varade från 312 till 606. Klagomålet var ”falsk lära, Satans lögn, grundandet av den påvliga regeringen och äktenskapet mellan församlingen och staten.” Belöningen var ”fördolt manna och en vit sten”.

²⁶ Och den fjärde församlingstidsåldern var Tyatira. Columba var den församlingens ängel, budbäraren, 606 till 1520. Och församlingstidsåldern var påvligt förförande, den Mörka Medeltiden. (Det var igår kväll, som Ni vet, den Mörka Medeltiden.) Och belöningen var ”makt till att regera över nationerna och Morgonstjärnan”, åt ängeln.

²⁷ Nu ikväll börjar vi med den femte församlingstidsåldern, vilken är Sardes, S-a-r-d-e-s, Sardes församlingstidsålder. Och budbäraren till den här församlingstidsåldern var Martin Luther, blir mera bekant för bibelforskaren eller den här läraren, eller lekmännen, rättare sagt, idag. Och den församlingstidsåldern började 1520 och slutade 1750, 1520 till 1750, och är den tidsålder vi kallar för ”Reformationens Tid”. Och klagomålet var, att ”De använde sitt eget namn.” Och belöningen för den lilla kvarlevan, som fanns kvar, var ”Att få vandra inför Honom i vita kläder, och deras namn i Lammets Livsbok”. Må Herren välsigna oss, då vi tar oss an den nu!

²⁸ Nu börjar vi med 1:a versen i 3:e kapitlet, med den här församlingstidsåldern. Budskapet till Sardes, reformationens period. En liten troende kvarleva kvar, nästan alldeles slut.

²⁹ Till några av de nytillkomna, nu, ska jag kanske säga om det här, att... Så att Ni inte kommer efter ifråga om det. Det är ganska enkelt, och ibland kommer vi att komma dit, där vi kan placera ut våra budskap på... Rita upp det, komma på eftermiddagen och fixa till det. Kanske gör det på söndag. De här

representerar nu var och en den för- . . . Församlingstidsåldern: en, två, tre, fyra, fem, sex, sju. *Den här* börjar med Filadelfia . . .

³⁰ Och *det här* här uppe representerar pingst-kraften, eller en församling, som fanns vid Pingsten. Den var en ganska stor församling i början, men de satte igång ett – ett – en samfundsande, som kom in ibland dem, försökte göra ett samfund av Församlingen, det kallades för "Nikolaiternas gärningar". Kan Ni höra mig långt bak? Ja? All right. "Nikolaiternas gärningar." Det var nu inte någon *lära* ännu. Och så tog vi Ordet och analyserade det, vad som var "gärningar", vad som var "Nikolait". Det där är ett främmande ord för oss, Nikolait, så jag tog grekiskan och analyserade det. Och *Niko* betyder "att besegra" eller "att övervinna" eller "omstörta någonting". Nikolait, *lait* är församlingen, "lekmännen". Nikolaiter, gärningar som försökte omstörta lekmännen och lägga all välsignelsen. . . Och den ende, som fick läsa Bibeln, den ende, som fick ge tolkningen, skulle vara biskopen eller någon stor församlingens huvudperson.

³¹ Sedan finner vi, att i den andra församlingstidsåldern började den trängas långt ut. *Det här* är fortfarande Pingst, och *det här* är samfund (d).

³² I den tredje församlingstidsåldern, nu, Pergamus, var Pingsten nästan utträngd. Men samfundsläran, den blev ifrån "gärningar" *här* helt och hållet till en "lära" *här*. Så de blev faktiskt gifta just här. De gifte sig! Den här gruppen här, som hade övermannat pingst-grupperna.

³³ Sättet jag nu säger det där på, bröder, det är ärliga fakta. Det är enligt historiens heliga skrifter. Böckerna om Konsiliet i Nicaea, *Foxes Martyrernas Bok*, och alla de stora antika skrifterna. Jag har några av de äldsta manuskript, som finns. Och vartenda ett . . . Jag säger inte det här med . . . Säger inte, att jag är pingstvän. Det där betyder inte. . . Då jag säger "pingst", betyder det inte den här organisationen i den tid vi lever i. Den är precis lika skyldig som resten av dem. Utan jag menar de verkliga pingstvännerna, Guds verkliga Ande med den ursprungliga läran, med de ursprungliga välsignelserna, med de ursprungliga namnen, med allting exakt liksom det började i begynnelsen, liksom det gick till genom Bibeln.

³⁴ Då vi nu kommer till *den här* tidsåldern, ser Ni hur långt bort Pingstvännerna kommer fram. Kan Ni se det all right där bak? Kan Ni urskilja det där långt bak? All right. Här kom nu igår kväll den stora tidsåldern, som vi är i *här*, Konstantin, Konstantin, K-o-n-s, ska jag sätta det. Han, som var hedning, var . . . Bad de här kristna *här* (de, som hade nikolaiternas lära) om de ville be, att han skulle vinna ett visst fältslag, nåväl, då skulle han bli en kristen. Under tiden, då han var i strid, drömde han en dröm, att han borde . . . Med hjälp av ett vitt kors, som

sattes framför honom, sa han: ”Med hjälp av detta ska Du vinna.” Och det är riktigt. Då väckte han upp sin armé och målade på deras sköldar ett vitt kors, och det var födelseplatsen eller begynnelsen till den katolska orden, som idag kallas Knights of Columbus.

³⁵ Nu – Konstantin, nu, det finns . . . Man kan inte få fram en enda sak ur historien, om att han blev omvänd. Han var ingenting annat än en ohederlig politiker. Han hade i sinnet idén att – att förena sitt rike och göra det starkt. Så han i sig själv, eftersom han var hedning, dyrkade han avgudarna. Så såg han, att nikolaiternas lära nästan helt hade trängt ut så långt, att han använde samma strategi, som vi fann igår kväll.

³⁶ Och Jesus förutsa det trehundrafyra år innan det skedde, att han skulle lära ut Balaams lära. Hur Balaam bedrog Israels barn, fick dem att bedriva otukt och – offrade . . . Ta saker, som hade offrats åt avgudar, äta sakerna. Nu vet vi, att ”äta dessa saker, som hade offrats åt avgudar”, vad det i verkligheten var, var tillbedjan. Då de gick in, böjde de sig för avgudar och satte tillbaka avgudarna i den kristna församlingen. Precis liksom Balaam gjorde fordom, fick Israel till att begå otukt, att gå till den här avgudens stora högtid.

³⁷ Ja, Konstantin gjorde samma sak med sin strategi, och han skapade en kyrka. Han gav en hel massa vid Konsiliet i Nicaea, och sedan . . . Han gjorde en – en hel massa med stora byggnader, som han hade, och han ändrade om dem till kyrkor. Och så gjorde han ett stort marmoraltare, dekorerat med guld och ädelstenar. Där ovanför satte han liksom en tron, och han gjorde en enda man till chef, liksom en . . . Han kallades sedan för ”biskop”. Och de satte honom på den här tronen, Bonifacius III sattes på tronen. Han gick inte bara omkring med kläder på sig, liksom bonden gjorde, utan de gjorde honom långa, fina mantlar och klädde upp honom som en gud och satte honom där uppe och kallade honom för ”Vikarien”. Vikarie, eller *Vicarivs Filii Dei*, det betyder ”istället för Guds Son”.

³⁸ Här är nu någonting för den, som har vishet, rita, skriv ut det där: *Vicarivs Filii Dei*! Och sedan, då man drar en linje här under och adderar siffrorna, och man får exakt, vad Gud sa, att vilddjurets märke var: sexhundrasextiosex. Ser Ni, *Vicarivs Filii* . . . Nu har jag varit i Rom och varit i Vatikanen. Och den trefaldiga kronan: domstols behörighet över dödsriket, himmelen och skärselden. Förstår Ni? Sett kronan, sett västen, sett alltsammans just där.

³⁹ Faktiskt var det meningen, att jag skulle möta den *förre* påven, som var där, en torsdagseftermiddag. Baron von Blomberg hade . . . Och så sa han: ”Då Du nu går, broder Branham, det första Du måste göra, är att gå ner på Ditt högra knä och kyssa den där ringen.”

40 Jag sa: ”Det kommer inte på fråga. Det kommer inte på fråga. Glöm det, bara!” Jag sa: ”Jag ger. . . Jag har ingenting emot mannen, han . . .? . . .” Men jag sa: ”Det finns en sak, jag ska ge en man hans titel. Om han är ’pastor’, är det all right, ’biskop, äldstebroder, doktor’, vad som helst, jag ska med glädje hälsa på mannen. Men att verkligen dyrka en man? Jag är skyldig en enda man min vördnad, Jesus Kristus. Det är den ende man, jag skulle böja mig inför.” Jag sa: ”Glöm det bara! Annullera det bara!” Jag ville inte ta det. Och så. . .

41 Sedan jag hade kommit hem, fann jag, att det var en stor amerikan till, som också gjorde det, Teddy Roosevelt. Han vägrade att göra det på grund av. . . Kommer Ni ihåg det i historien? Att han vägrade att träffa påven, för att han måste kyssa hans ring, eller. . . De hade den på en stortå, också, Ni vet. Så. . . Nej, då. Nej, det där kommer inte på fråga. Så då. . .

42 Emellertid, i. . . Liksom Balaam, nu. . . Så fann vi igår kväll, borta. . . Först här nu, innan vi går ifrån det här, de konsoliderade församlingen och gifte sig, fick en del hedniska idéer, hedniska avgudar, som fanns i församlingen. Guden Jupiter, solguden, guden Mars, guden Venus och alla de där avgudarna till gudar, och han tog ut dem allesammans ur de hedniska kyrkorna och satte upp Paulus, Petrus, jungfru Maria, alla de där, och sa: ”Här är Er Vikarie, för Jesus sa till Petrus: ’Jag ger Dig nycklarna.’, och han är en apostolisk efterträdare.” Det där är fortfarande katolsk lära än idag. Och de satte upp avgudar. Och vad gjorde de? Införde avgudadyrkan i Kristenheten, den så kallade Kristenheten, inte den verkliga Kristenheten, för de små pingstvännerna. . .

43 Kom nu ihåg, att jag inte sa. . . Jag sa inte: ”Baptister, metodister, presbyterianer”, de är inne allesammans. Men det verkliga, äkta, som hörde Gud till, var pingst. Var, är och kommer alltid att vara det! Det var där Församlingen började, just där med Pingstkraften.

44 Nu säger man: ”Är det där riktigt, broder Branham?” Jag ska be Er att ta historien och titta fram genom tidens ström ända hit och ta reda på, om inte varenda en av de där verkligt sanna barnen till Gud höll fast vid den där pingst-välsignelsen, talade i tungor, uttydde tungomål, hade tecken och under, döpte i Jesu Kristi Namn. Allting, som apostlarna gjorde, gjorde de också, hela vägen fram igenom där. Det är orsaken till, att där inne, då jag läste historien, tog jag Paulus och Irenaeus och – och – och – och fram till den helige Martin, Columba. Varenda en av de där männen (ända fram till den här tidsåldern här) hade tecken och under.

45 All right. Han sa, att de var. . . Mikrofonen hade litet. . . Är det där bättre? All right. Nej, de skakar på huvudet, de kan inte höra alls, nu, Billy. All right. Kan Du. . .? Är det. . .? Nu, hör Ni

mig nu? Hur är det där, nu? Är det där bättre? Ja? Alla säger: "All right." Paul, det där blir en minuspoäng för Dig. All right, okay.

⁴⁶ I den här tidsåldern här, nu då, då han hittade på den här stora, väldiga saken och satte upp den här mannen här som en universell biskop över alla församlingarna, gav dem massor av pengar osv. och lovade dem, och faktiskt förenade kyrkan och staten och lät kyrkan styra staten. Gjorde honom till en stor man. Så det finns exakt . . . Vad Konstantin gjorde är precis samma sak, som vi fann borta i den här andra församlingen, det som Gud sa. Det där på Elias tid, att de tillät den där kvinnan Jesabel att undertrycka Hans barn. Det där skedde i den Mörka Medeltiden. Och titta här, var pingsten är nu! Oj, oj! Bara utplånade den. Och i nästan ettusen år . . . Från omkring 500 till 1500, riktigt, det är 606 till '530-talet . . . '520 är de exakta talen, men grovt räknat ettusen år. De ska . . . Blodiga förföljelser. Läs historien!

⁴⁷ En katolik kommer nu att tala om för Dig, att den kristna församlingen, de var den kristna församlingen. De är den kristna *samfundsförsamlingen*. Men de sanna pingstvännerna pressades ut, dödades och mördades och dräptes av påvarna och biskoparna osv., så blodigt det kunde vara.

⁴⁸ En dag kommer det där att kosta mig mitt liv, ser Ni, att säga det där. Men det är en sak, som är säker, jag vet, vart jag är på väg, nu vet jag det. Det bara fortsätter att droppa av blod. Men det håller på att bli den stunden nu, att man ser, enligt vad som pågår i nationen, att det inte kommer att dröja länge. Ta aldrig tillbaka Det Där! Det där är Sanningen. Stå fast vid Den! Blanda Ditt blod, liksom de gjorde på den tiden!

⁴⁹ Här inne ser Ni nu, vad som ägde rum. Så här inne kom Jesabels lära in. Jesabel var en kvinna, en hedning, som . . . Ahab gjorde samma sak, som Konstantin gjorde, gifte sig med den här kvinnan för att stärka sitt rike och införde avgudadyrkan i Israel precis liksom Konstantin gjorde fordom. Och Pingsten hade nästan helt försvunnit.

⁵⁰ Nu lät Gud Martin Luther uppstå. Jag vill, att Ni ska lägga märke till, hur det slocknar *här* och nästan helt bleknar bort, sedan nått och jämt börjar *här* och kommer fram *hit* igen. Och jag liksom satte ett märke över det där, för det är ett – det är en viktig lektion för söndagskvällen, om Herren vill.

⁵¹ Nu – nu tror jag faktiskt, att vi liksom har kommit ikapp dit vi är nu. Precis *här* inne är den – den Mörka Medeltiden, precis här, från 1500 . . . Från 606 till 1520. Just här inne. Jag ska sätta det här här, så att Ni kommer att . . . 606 till 1520. Det är den Mörka Medeltiden, den här församlingen just *här*, den Mörka Medeltiden. Den här församlingen, nu, som vi nu kommer ut på, är den lutherska församlingen.

⁵² Nästan varenda en där borta, nu, de där människorna dog ut i . . . De här männen, som Irenaeus och Martin och Columba,

och de bleknade bort. Och ta nu vem som helst, som vill söka sig bakåt i vilken historia man vill, om det är en tillförlitlig historia, och då de säger Dig, att "Den helige Patrick var katolik", vet de inte, vad de talar om. Den helige Patrick protesterade mot den katolska kyrkan och for aldrig till Rom och avvisade bestämt deras lära. Det är exakt riktigt. Far till norra Eng- . . . Rättare sagt Irland idag, så får Du se samma sak. Den helige Patrick var en gudsman! Men den helige Patrick, då det sas här inne, att han – han jagade ut alla ormarna ur Irland, det var en legend.

⁵³ Hur många av Er har någon gång läst och hört om att William Tell sköt ett äpple av sin pojkes huvud? Det där är en katolsk legend, det fanns aldrig ett enda ord om det så. Jag var just där, där det skulle ha skett. Det står skrivet där, "en legend, inte så", i Schweiz. Billy och jag satt precis där vid sidan av Lucern-sjön, där han gjorde det – saken var den, att han sköt en man. Det är sant, men inte ett äpple av sin pojkes huvud. Det är bara en legend, vidskepelse osv., det var aldrig så. De har ingen redogörelse för det där, där det skedde, eller någonting om att de någonsin gjorde det. Och det lämnar faktiskt ut henne där och talar om, vad det var. Men i det här, nu, finns det faktiskt inget historiskt, som säger, att han gjorde det. Ser Ni.

⁵⁴ Så här inne nu, i församlingstidsåldern, det var där det nästan bleknade bort, fullständigt upphörde att existera. I den här andra tidsåldern nu, kommer Reformationstiden. De här sakerna här, nu, efter nästan tusen år av svarhet och mörker och bortbleknande osv. så där, hade församlingen liksom förlorat Irenaeus ur sikte. Han var en stor man, en gudfruktig man. Så var många hundra av de där dyrbara heliga, som gav sitt livs blod precis så beredvilligt de kunde (där de stod uppe i den där arenan), ser Ni, för Kristi skull, för dopet i Jesu Kristi Namn, för tungotalet, Jesu Kristi uppståndelse levande i livet och Hans gudomliga Närvaro där, medan de människor, som *kallar* sig kristna, höll på att förfölja dem. Det är riktigt. Det är exakt så.

⁵⁵ Å, det är en – det är en demoniserad legion av jag-vet-inte-vad, som förtjänar helvetet. Komma fram så där och forma sig och göra sig till, "kallar sig för profetissa, en gudomlig uttolkare av Ordet, ingen utom dem känner till det". Kallar sig, men hon är en lögnare. Förstår Ni? Där ser Ni. Men på samma gång har Han Sin Ängel där med Sanningen. Sanningen kommer alltid att gå tillbaka till Det Här. Förstår Ni? Går alltid tillbaka till originalet, för Gud ändrar Sig aldrig ifrån Det.

⁵⁶ Och vi fick också reda på, igår kväll, innan vi lämnar det här nu, så att det kommer att vara klart i Ditt hjärta. Inte bara . . . I förebilden hade hon, Jesabel, en – en dotter. Kommer Ni ihåg det? Och i Uppenbarelseboken 13 står det, att den här avfälliga församlingen, Rom, hade döttrar. "Hon var mor till skökor." Är det sant? Jesabel hade en dotter, och vad gjorde Jesabel med sin dotter? Se, hur alla de där sakerna är förebilder och skuggbilder!

Jesabel såg till, att hennes dotter gifte sig med Joram, som var son till Josafat i Judéen.

⁵⁷ Israel var delat vid den tiden, så här. Här är Jerusalem *här*, och här är Judéen *här*. Nåväl, Ahab var *här*, och Joram var *här*. All right, Jesabel hade erövrat *det här*, hela Israel hade tagit emot avgudar. Sedan. . . (Alla utom Elia och den där lilla trofasta gruppen.) All right. Borta på *den här* sidan var nu Joram över Juda. Och då hon fick barnet med Ahab, tog hon den här flickan och gifte henne med Jorams son. . . Rättare sagt med Josafats son, vilken var Joram, och införde avguderi i Juda och satte upp hedniska altaren i Jerusalem.

⁵⁸ Det där är exakt, vad den katolska kyrkan gjorde! Hon stoppade in sin lära om samfund osv. och drev ut Den Helige Ande ur församlingen *här* nere tillsammans med sin dotter (lutheraner, metodister, baptister, pingstväänner osv.). Det är exakt, vad hon gjorde. Bibeln säger: "Hon är mor till skökor."

⁵⁹ Titta nu bara igenom Skriftställena, Ni! Om Ni ser – om ni ser någonting, som är annorlunda i Skriften, och historien träffar samma märken exakt, så kom till mig som gentlemän! Förstår Ni? Det där är riktigt. Det finns inte där!

⁶⁰ De här samfunden är det där giftiga, som vi alltid har haft i protestantismen, att man försöker få människor att regera församlingen, ännu en bild lik den, som satt på den där tronen. Chefsbiskopen, pingstväännernas övertillsyningsmän: "Nja, låt mig nu se, vad är hans lära? Å, döpte han i Jesu Namn? Han kan inte komma in i det här. Nänämensan, bröder. Avvisa Det!" Och det där avvisas också. "Jag ska låta Er förstå det, gå inte till det där mötet där borta, någon av Er! Tummen ner. Hur sjuk Du än är, håll Dig därifrån, vad Gud än gör för någonting! Om Du inte tittar genom våra glasögon, å, då ser Du inte alls." Födde en bild åt vilddjuret! Och bilden hade liv till att tala. Det är exakt riktigt. Om Du inte tror, att han kan tala, så gå bara emot honom litet grand en gång! Mmm, man kan förvisso få bekymmer.

⁶¹ Jag kommer ihåg, i Tulsa i Oklahoma var jag. . . Å, jag kom in i en förskräcklig röra där, de där samfunden började svänga runt där. Och jag satt i den här byggnaden en dag, och jag såg en – en syn. Jag såg en – en liten. . . En ganska liten kattunge, och han låg på en silkeskudde, och han var den sötaste lilla kamrat. Och jag gick bort dit (och jag är rädd för en katt), och jag gick bort och började stryka honom, och han lät: "Prr, prr." Ni vet, hur de gör det där konstiga ljudet, Ni vet. Och jag strök honom, jag sa: "Fin liten katt!" Och han sa "pr", precis lika fint, Ni vet.

⁶² Och jag tittade bort bakom hans kudde, det stod: "Pinstväns-kattunge." Nåväl, jag tänkte: "Är nu inte det där underligt!" Och jag sa: "Det här måste vara en syn."

⁶³ Och Någonting sa: "Så länge Du stryker hans päls åt det här hållet, all right. Men om Du nu vill se, vad han är gjord av, så

stryk hans päls mothårs!” Förstår Ni? Så då jag strök hans päls mothårs, stack de där ögonen ut, gröna, och han blev ett monster, som stod där och spottade mot mig så häftigt han kunde. Ser Ni, stryk honom bara mothårs litet grand! Tala om för honom, att hans dop i ”Fadern och Sonen och Den Helige Ande” är av djävulen och från den katolska kyrkan, ge akt på, vad som händer med honom! Förstår Ni? Han reser borst.

⁶⁴ Jag kom ner, sa till broder Gene och dem, nere i . . . Å, broder Leo och dem, jag sa: ”Jag fick förvisso en verklig vision av pingstsamfundet i det här.”

⁶⁵ Det 3:e kapitlet, nu, låt oss först . . . Sardes är en död församling. Den är död, för att de blev dödade under den här tiden. Bara en liten strimma av Liv, vi ska få reda på om några minuter, vad det var, om bara en liten stund. Från 1520 till 1750 varade denna Sardes Tidsålder. Och stjärnan, eller ängeln . . . Stjärnan, som var i Hans hand, vilken var den där församlingstidsålderns ängel eller budbärare. Är det klart förstått? Att stjärnan var en ängel, och en ängel är en budbärare till den tidsåldern. All right. All right.

⁶⁶ Nu har vi gjort färdigt om Konsiliet i Nicaea. Hon dog där ferdom, och alla kom till makt och härlighet, kyrkan och staten förenade sig. Och kan någon komma ihåg, vad lektionen igår kväll sa, om vad många av de där människorna trodde? ”Tusenårsriket var inne.” Och alla de . . . ”Att sätta igång Tusenårsriket utan Kristi tillkommelse.” Förstår Ni? Kristi tillkommelse sätter igång Tusenårsriket, för det första. Och på den där tiden hade de . . . Om man tar historien, finner man, att de hade falska Jesusar, som uppstod och allting annat, ser Ni. Och de till och med trodde, att påven var Jesus, då de kallade honom för *vikarie*, ”istället för Guds Son”. Ja, en stor, helig gud, liksom, som satt där.

⁶⁷ Låt mig säga Er en sak! Bibeln säger, att då Jesus kommer . . . Innan Han kommer, ”ska det uppstå falska profeter, och det ska uppstå falska Jesusar. Det är riktigt.” ”Titta här . . .” Men låt mig bara släppa ner det här i Ditt hjärta: Det kommer aldrig att bli en Jesus, som sätter en fot på den här jorden, förrän Församlingen redan är borttryckt och borta. Ha nu bara det i minnet, för det kommer att uppstå falska kristusar. Men Jesus kommer inte att vara här på jorden, för basunen ljuder, och Han kommer aldrig, vi möter Honom i luften. Församlingen är redan borta. Och sedan, då Jesus kommer till synes, kommer det att vara återkomsten. Hedningarna kommer att möta Honom i luften. Är det Skriften? Förstår Ni? De far för att möta Honom i luften, och då far vi upp. Och Jesus är . . . Sätter aldrig sina fötter på jorden, förrän Församlingen har blivit borttryckt och hämtad Hem, och Bröllopsmåltiden är över i Himmelen. Då kommer Han tillbaka efter den judiska kvarlevan.

68 Så nu var det avslutat, Konsiliet i Nicaea, församlingen hade varit – hade varit under påvestyret i nästan tusen år. De hade dödat alla, som motsatte sig dem. Det är riktigt. Antingen kom man under det, eller så blev blev man – blev man – man blev dödad, liksom Jesabel gjorde med Israel.

69 Den Helige Ande hade lämnat allesammans utom bara några mycket få under den här tidsåldern, liksom Elia och resten av Israel, som inte hade böjt knä för Balaam. Om Ni skulle vilja läsa det där där nere, är det 1:a Konungaboken, 19:e kapitlet och 18:e versen, då Elia stod där borta i grottan, och han sa: ”Herre, de – de har dödat alla Dina profeter. De har gjort allting, och jag – jag är ensam. Och jag är den ende, som har kommit undan.” Men Gud talade om för honom, att Han hade flera hundra till, som inte hade böjt knä för Baal, bland lekmännen där ute.

70 Och så Sardes, nu börjar vi. Själva ordet *Sardes*, den 1:a versen. Ordet *Sardes* betyder i engelska ordalag, det betyder, om Ni vill slå upp det, betyder det ”den undkomna”. Den sanna *Sardes* var ”den undkomna”. Det är, vad *Sardes* betyder, all right, ”den undkomna”. Nu ser Ni, och ”den undkomna”.

71 Nu ska vi börja på den 1:a. Mycket... Vi ska kalla den för *Reformationstiden*, och det är mycket passande för den här reformationen, om vi skulle kalla den för det, för den är... Reformationen var de ”undkomna”, som kom iväg och undkom ur det.

72 Låt oss nu ta den 1:a versen!

... till *Sardes församlings ängel, skriv: ”De här sakerna säger han, som har... Guds sju Andar och de sju stjärnorna: ’Jag känner till ditt arbete, att du har ett namn att du lever, och är död.’”*

73 Hälsningen, nu. Nu är de sju stjärnorna... ”De sju Andarna och de sju stjärnorna”. Andarna var de änglar, som gick till stjärnorna, vilka var budbärare. ”Sju Andar”, sju olika gånger skulle Den Helige Ande smörja en budbärare, vilken var en stjärna på sin tid. En – en Ande är evig, och stjärnan, som var till för ändamålet att återkasta Ljus i de här församlingstidsåldrarnas mörker, där ljus och stjärnor representerar. Ängeln, Anden, var den, som gick till stjärnan och återkastade Den Helige Andes Ljus genom den här stjärnan till den församlingstidsåldern. Det där, Ni kanske vet... Undrar, vilka de sju Andarna är. Det är de sju budbärarna till de sju församlingstidsåldrarna. Förstår Ni? Och varje gång, nu, som stjärnan kom in på scenen, kom Den Helige Ande ner och smorde den där stjärnan och bevarade den precis exakt som den första var.

74 Låt mig nu – låt mig bekräfta det där för Er! Paulus sa det, om Ni vill veta, vilket slags stjärna det var. För kom ihåg, att Satan också är en stjärna, morgonstjärna. Lågg nu märke

till, att Paulus sa . . . Tror Ni, att han var stjärnan till Efesus församling? Han sa det, om Ni nu vill veta, om Det är sant eller inte. I Galaterbrevet 1:8 sa Paulus, då han talade där, att efter en tid skulle det komma, och svåra vargar osv., han sa: "Om en ängel komme ner från himmelen och lärde ut något annat evangelium . . ." (Han visste, att den här mannen skulle komma, som såg ut som en ängel och en stor *vikarie*.) Han sa: "Det spelar ingen roll, vem det är, om någon ängel eller någonting någonsin kommer och lär ut någonting annat är det här Evangeliet, som vi har lärt Er, han vare förbannad!" Är det riktigt?

⁷⁵ Paulus var den, som tvingade dem att bli omdöpta, om de inte hade blivit döpta i Jesu Kristi Namn: "Kom och låt Er döpas om igen för att få Den Helige Ande!", Apostlagärningarna 19:5. Han var också den, som la händerna på människorna, och gåvor, och ställde församlingen i ordning med kraftgärningar, gudomlig helbrägdagörelse, tungotalsgåvor, uttydning av tungotal. Är det riktigt? Första Korintierbrevet 12, se, vad Paulus sa! Första Korintierbrevet 12, ska Ni finna det i. Han satte i församlingen . . . Gud satte de här stora gåvorna i församlingen, och Paulus satte dem i ordning, och satte dem i ordning så, att de skulle fungera till Guds ära. Paulus sa så. Så om vilken människa som helst, vilket samfund hon än må tillhöra, försöker att tala om för Er, att tiden för tungotal, uttydning av tungotal, gudomlig helbrägdagörelse och kraftgärningar och Den Helige Andes vittnesbörd som dop . . . Hon vare förbannad. För samma Ande, som var över Paulus, kommer att vara samma Ande, som sändes till nästa församlingstidsålder, samma till nästa församlingstidsålder och samma vidare fram till församlingstidsålderns slut. Samma Ande, Den Helige Ande. Tror Ni det?

⁷⁶ Om Ni lägger märke till det här, är det skrivet här. Skrivaren visste. Titta, de "sju Andarna". Ge akt på det stora A:et! Den Helige Ande, bara en enda av dem. Mmm. Samma Helige Ande kommer sju gånger till alla de sju församlingstidsåldrarna och bär samma Ljus. Får Ni tag i det nu? Sju församlingstidsåldrar, sju gånger skulle denne Helige Ande bära detta samma Budskap! Om vilket det uttalats en förbannelse mot vem som helst, som skulle ändra på Det.

⁷⁷ Se nu efter, om det där stämmer med uppenbarelsen av hela saken! Han sa: "Vem som helst, som tar bort eller lägger till, densamme kommer att tas (hans del) bort ur Livets Bok." Det är hela saken, som är täckt, då. Så det finns inget rum för en att hoppa eller klämma ur något annat ställe, ser Ni, för så är Det. Det där är vad Gud sa, det där är vad Anden sa, och det där är vad Församlingarna sa. Om man nu försöker att tvinga in något annat slags lära, än vad Paulus lärde ut, är det fel! Bibeln är korrekt. Hans liv . . . Jesus sa: "Jag ska ta bort hans del ur Livets Bok."

78 Nu säger man: "Vilken del av Livets Bok?"

79 Det finns många människor, som har sitt namn i Livets Bok, som förvisso kommer att svika. Ni vet det, eller hur? Kommer Ni ihåg den där undervisningen här om kvällen? Fick Ni tag i det? Måste kanske gå över det där, det låter inte bra riktigt än, känns inte rätt, ser Ni.

80 Judas Iskariot var Satans son, han var en djävul uppenbarad i köttet. Bibeln säger, att han var det. Bibeln säger: "Han föddes till fördärvets son."

81 Ge akt på det här bara en minut! På *det här* var nu Jesus. *Här* var rövaren på Hans högra sida, *här* var en på Hans vänstra. Då nu . . . Jesus var Guds Son. Är det riktigt? En del människor ser nu bara tre kors, men det fanns fyra. Fyra kors! Vad är nu ett kors? Det är ett träd. Är det riktigt? Bibeln säger: "Förbannad är den, som hänger på ett träd." Och Han blev gjord till en förbannelse för oss, Han hängde på ett träd. Det hade huggits ner, men det var ett träd. Är det riktigt? All right. *Här* nere, vid foten av kullen, stod det ett till. Judas hängde sig i ett mullbärsfikonsträd. Är det riktigt?

82 Titta! *Här* är Guds Son, kom från Himmelen, for tillbaka till Himmelen och tog med Sig den omvända syndaren. *Här* är fördärvets son, kom från helvetet, återvände till helvetet och tog med sig ("Om Du är!") den oomvända syndaren. Ser Ni, den oomvända syndaren: "Om Du är Guds Son, så rädda Dig själv och oss också!"

83 *Den här* sa: "Vi har . . ." (predikade, den där evangeliske predikanten) "Vi förtjänar det vi får, men den här mannen har inte gjort någonting. Herre, kom ihåg mig, då Du kommer in i Ditt Rike!" Vem var det där?

84 Var . . .? . . . litet grand igår kväll eller kvällen före. *Det här* är Guds Abel, *här* är djävulens Kain. Liksom Kain dödade Abel vid altaret, dödade Judas Jesus vid altaret. Det är riktigt. Röken bara stiger upp *där* långt borta i Eden och lägger sig ner just *här* igen. Det är exakt så.

85 Å, den är härlig, den där gamla vägen, den välsignade, gamla vägen, alldeles full av härlighet.

86 Nu, nu finner vi här (Ursäkta mig!) att den här Sardesförsamlingen, åt ängeln sa Han: "De sju Andarna. Han som har de sju Andarna."

. . . till Sardes församlings ängel skriv: "De här sakerna säger han, som har Guds sju Andar, . . ."

87 Och hur många vet nu, att Gud är en enda Ande? Visst. Gud, Den Helige Ande. Gud, Fadern, Den Helige Ande, allesammans samma Person, för Maria blev havande genom Den Helige Ande. Nu . . . Men Gud använde denne Helige Ande i sju olika

evangeliska Ljus till Församlingen, sju församlingstidsåldrar. Får Ni tag i det? Sju församlingstidsåldrar.

⁸⁸ Nu säger man: "Gud gör inte så." Joo, då, broder.

⁸⁹ Titta! Han använde Elias Ande, och då Elisa gick bort. . . . Då Elia gick bort, fick Elisa en dubbel arvslott av Den. Och då Elisa blev sjuk och dog, då kom Den tillbaka igen över Johannes Döparen. Samma sak, fick honom till att uppföra sig precis liksom Elia gjorde, levde i öknen osv. Är det riktigt? Och är förutsagd att komma igen i den yttersta tiden, ser Ni. Gud använder Anden ända fram.

⁹⁰ Och Jesus var smord med Den Helige Ande, gick omkring och gjorde gott. Är det riktigt? Och samma Helige Ande, som var över Jesus, kom raka vägen tillbaka in i Församlingen på Pingstdagen, kommer raka vägen tillbaka in i nästa tidsålder, nästa tidsålder, nästa tidsålder. Och vad är Den? Densamme ende Helige Ande själv. Å, förstår Ni inte? Gud över oss, i Fadern, Gud med oss, i Sonen, Gud i oss, i Den Helige Ande. Det är tre ämbeten och inte tre gudar. Förstår Ni? Och de där tre titlarna (Fader, Son och Den Helige Ande) tillhör ett enda Namn: Jesus Kristus. All right.

⁹¹ Se upp nu, då vi fortsätter! "De sju Andarna", säger Han som håller. . . . Med andra ord, "håller sina budbärare". Budbärare, som kommer att vara smorda med Den Helige Ande, med samma Helige Ande som Paulus (den förste) var smord med, den andre, tredje, fjärde, femte, sjätte och sjunde, de är alla i Hans högra hand. Å, de erhåller sin makt och sitt Ljus från Hans högra hand.

⁹² Nu for Han upp i Höjden. Och Filippus sa, då han var döende. . . . Rättare sagt, Stefanus sa: "Jag ser himlarna öppnade och. . . . Och Jesus sitter på Guds högra sida." Det där betyder inte, att Gud har en stor, stor högerhand och Han sitter på den, utan *högra handen* betyder "maktens och myndighetens" högra hand.

⁹³ Den där kroppen, som Gud skapade. . . . "Skulle inte tillåta min Helige att få se förruttnelsen, inte heller ska jag lämna Hans själ i dödsriket, utan lät Honom uppstå och satte Honom istället för Anden på altaret." Se upp! Då de ser Honom – Honom sitta på altaret och hade Boken i Sin hand, och ingen människa på jorden eller under jorden eller någonstans kunde eller var värdig att ens titta på Boken. Men ett Lamm, som liksom hade blivit slaktat från då världens grund lades, långt tillbaka i begynnelsen, då Han först tänkte på den här återlösta kroppen, kom och tog den ur högra handen på Honom, som satt på Tronen och satte Sig ner, själv. Amen. Var så goda! Det där är Skriftställena. Det är bara så vackert, ser Ni.

⁹⁴ Nu, "Den som övervinner ska sitta tillsammans med mig på min Tron, liksom jag har övervunnit och satt mig ner på min Faders Tron." Med andra ord: "Jag tog i min kropp Den Helige Ande. Jag övervann allt, som hör världen till (genom frestelsen)

med hjälp av Den Helige Ande, och tog makten!” (“Och i Honom bor Gudomens fullhet kroppsligen.”) ”All makt i Himmelen och på jorden är given i mina händer.”, sa Han. All makten! Då är Gud maktlös, om Han är en annan person. För Bibeln säger, Jesus sa efter Sin uppståndelse, att ”All makt i Himmelen och på jorden, båda två, var given i min hand.”

⁹⁵ Och Jesus kommer från Himmelen med tiotusen gånger tiotusenden av Sina Heliga, och Bibeln säger, att ”Himlarna var tomma i en halvtimmes tid.” Var är den här store mannen, Gud, då? Mmm. Förstår Ni? Han är i Kristus. Visst! Och då vi övervinner genom Den Helige Ande, liksom Han hade gjort, kommer vi att sitta tillsammans med Honom, då Han intar Davids jordiska tron, för att sitta och regera tillsammans med Honom, precis liksom Han gjorde Där Uppe, (Amen!) med makt och myndighet över hela jorden. ”Och de . . . Jorden suckar och väntar på att Guds söners manifestationer ska uppenbaras, Guds son.”

⁹⁶ För trots allt var inte den här jorden given, för att Gud skulle styra den. Låt oss lägga märke till, att det där är riktigt! Vem är jordens gud? Människan! Det är hennes område. Allt, allting på jorden är underkastat människan. Genom synden föll hon, genom Kristi återlösande makt kommer hon tillbaka igen. Det är riktigt, för jorden tillhör människan, den gavs åt henne, och hon var regenten över allting. Och hela naturen suckar och väntar på den tiden, då Guds söner ska uppenbaras igen. Å, jag, oj, oj! Guds söners uppenbarelse. Nu är det bäst, att vi lämnar det där just nu.

⁹⁷ Men budbärarna är i Hans högra hand och väntar. Vart Han än sänder dem, kommer de att tala samma sak. För Den Helige Ande, som var i Kristus . . . Å! Anden som var i Kristus! Då Han for, sa Han: ”En liten tid och världen . . .” (*kosmos*, det grekiska ordet, som betyder ’världsordningen’, inte jorden, världens ordning) ” . . . kommer inte att se mig mer . . .” (samfunden eller vad som helst) ” . . . kommer inte att se mig mer. Ändå ska Ni se mig . . .” (Församlingen, den troende) ” . . . för jag . . .” (“Jag”, personligt pronomen är rätt) ” . . . jag ska vara hos Er, till och med i Er, ända till världens ände.” ”Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet.” Ser Ni det?

⁹⁸ Så om det där var Kristi Helige Ande, som kom på Pingstdagen, som gjorde de där sakerna, är det Kristi Helige Ande, som har blivit utträngd *här*, Kristi Helige Ande som fortfarande håller fast *här*, vidare fram *hit* ända till världens ände. Samma Helige Ande, som fyllde Paulus med Den Helige Ande och de saker, som han gjorde, kommer att fylla *den här* (Irenaeus) full med Den Helige Ande, fylla Martin full med Den Helige Ande, fyller resten av dem fulla med Den Helige Ande, och Den fyllde Dig och mig fulla med Den Helige Ande, och det är Pingst-välsignelser från den ena församlingstidsåldern till

den andra. Alfa och Omega, Änden och Begynnelsen och Allt, Davids Rot och Stam, Morgonstjärnan, Sarons Ros, Dalens Lilja, vad mer, Fader, Son, Helig Ande, Han som Var, som Är och Ska Komma, Alfa, Omega, Allt, Allt i Alla! Oj, oj! Det där skulle kunna få mig att sjunga en sång:

Å, vem säger Ni, att jag är, (sa Jesus), varifrån
säger Ni, att jag kom,
Känner Ni min Fader, eller kan Ni säga Hans
Namn?

Han sa: Jag är Alfa och Omega, begynnelsen
från änden,

JAG ÄR hela skapelsen, och Jesus är Namnet.

JAG ÄR, som talade till Moses i en brinnande
eldbuske,

JAG ÄR Abrahams Gud, den klara
Morgonstjärnan. (Det är riktigt.)

JAG ÄR Sarons Ros, och varifrån sa Du att jag
kom?

JAG ÄR hela skapelsen, men Jesus är Namnet.

⁹⁹ Hela familjen i Himlarna och på jorden är anknuten till det där enda Namnet (universellt, välsignat, fyllt med Den Helige Ande, nedstiget, namngivet av Den Helige Ande, uttalat av Den Helige Ande, fött av Den Helige Ande). Det är riktigt. Gud har gett Det åt hela familjen i Himmelen och på jorden. Och allting på den, vartenda knä, ska böja sig för det Namnet. ”Och det finns inget annat Namn givet under Himmelen, genom vilket människor måste bli frälsta.” Inte *kanske*, *borde vara*, utan *måste* bli frälsta. Å, jag älskar Det. Det är bara så gott. All right.

¹⁰⁰ ”I Sin högra hand.” Får Du reda på det nu? Det är en Pingstförsamling, kraft, tecken, under utträttas hela vägen fram. Nu är vi. . . Gick fram genom den Mörka Medeltiden, där Det var nästan utträngt. Låt oss nu ta den här 2:a versen! Å, jag tror, att vi bara ska fortsätta bara litet grand till med den här 1:a.

. . . *Jag känner till dina gärningar, att du har ett namn,
att du lever, och är död.*

¹⁰¹ Bläddra om till nästa församling här, ska Du finna: ”Men Du har inte förnekat mitt namn.” Den följande församlingen: ”Inte förnekat mitt namn.” Men i *den här* församlingen: ”Du har ett namn.” Se upp här! *Den här* församlingen behöll Hans Namn, *den här* församlingen behöll Hans Namn, *den här* församlingen behöll Hans Namn, och *den här* församlingen gick igenom en Mörk Medeltid, och det sas ingenting om den. Då de kom ut till Livet på *den här* sidan, den första, lilla, undkomna, då Luther drog ut dem: ”Du har *ett* namn, att Du är levande, men du är död.” Vilket namn använde de nu, sedan de slutade att använda Jesu Namn? Fader, Son, Helig Ande. Och det finns ingenting sådant. Det är en död – det är en död teologi.

102 Säg mig, är Fader ett namn? Hur många fäder finns här inne? Räck upp Din hand! Vilken av Er har fått namnet Fader? Söner? Och människor, det – det är vad det är. Det är inte . . . Dess Namn är inte Den Helige Ande, det är vad Det är, Det *är* Den Helige Ande. Namnet . . . Den Helige Ande är inte ett namn, Den Helige Ande är en titel, Fader, Son och Den Helige Ande.

103 Så Ni ser där, det är precis lika bottenlöst som det eviga sonskapet. Det finns ingenting sådant som evigt sonskap. En son är född, det Eviga föddes aldrig.

104 Det finns ingenting sådant, som jag sa här om kvällen, som ett evigt helvete. Hur kan man någonsin få till ett evigt helvete? Det har alltid funnits ett helvete, då. Bibeln säger: "Det skapades åt djävulen och hans änglar." Det skulle alltid finnas ett helvete. Om det alltid kommer att finnas ett, måste det ha funnits ett i begynnelsen. Och vad . . . Vem använde det fordom där, då – då Han var *El, Elah, Elohim*, "Den själv-existerande", då det inte fanns någonting annat? Då måste helvetet ha funnits där hos Honom. Förstår Ni? "Helvetet skapades åt djävulen och hans änglar. Och alla de onda kommer att kastas i det." Det är exakt riktigt. De kommer att straffas i kanske hundra miljoner år för det, som de har gjort. Men det kommer att komma en tid, då de får den andra döden. Det kommer inte att finnas någonting kvar av dem. Allting, som hade en begynnelse, har en ände. Så då vi får Evigt Liv, får vi del av det där kosmiska ljuset, som fanns där fordom, innan det ens fanns en molekyl. Mmm. Detta Guds Ljus kommer in i vårt hjärta, som upplyser oss, så att vi ser Jesus. Bibeln säger: "Vi ser inte allting, men vi ser Jesus."

105 Nu sa Han: "Jag vet, att det är den . . . Jag är Han, som har de sju Andarna, som sänds till de sju församlingarna. Jag känner till alla Dina gärningar och allting omkring det, men Du har ett namn, att Du är levande, men Du är död." Kom nu ihåg, vems tidsålder var det här? Martin Luther, den lutherska tidsåldern. De var utdömda från början, nu. De behövde inte ens börja, de var döda till att börja med. De behövde inte dö, de var döda till att börja med. Ser Ni, de bara "snappades bort".

106 Lägg nu märke till det här! Låt oss nu läsa nästa vers!

*Se upp! Var vaksam och stärk de ting, som återstår,
som är färdiga att dö, för jag har inte funnit dina
gärningar fullkomliga inför Gud!*

107 Nu håller han på att tala till Luther, nu. Vi medger allesammans, att det här var – det här var den lutherska tidsåldern, att det var reformationen. Vad sa Han nu? "Ni hittade på ett falskt namn, att Ni var 'levande', men Ni är döda." Vad gjorde de? De satte det raka vägen tillbaka till samfundet igen. Så "grytan kan inte kalla kitteln för 'svart'", tjata inte: "Katolikerna!" För, ser Ni, Ni är helt tillbaka i det, då Ni använder hans samma trosbekännelser och namn. Och, nåja,

Luther gav ut många av de katekeser och allting annat, som den katolska kyrkan hade och antog ett namn själva. Förstår Ni, "Ni har ett namn, att Ni är 'levande', Ni som har kommit från de här döda tusen åren här, och Ni håller fortfarande fast vid det där namnet." "Ni har *ett* namn", kommer Ni ihåg det?

¹⁰⁸ För att vara säker på att det där är rätt, om de andra församlingarna står det: "Du har behållit mitt Namn." "Du har behållit mitt Namn." *I den här* tidsåldern "förlorade de Det." Och kom ut *här* och sa: "Du har ett annat namn, att Du är 'levande', men Du är död."

¹⁰⁹ Å, metodister, baptister, presbyterianer, lutheraner och pingstvännen, omvänd Er och bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse! Förstår Ni? Kom ut ur de där gamla, döda trosbekännelserna osv., som tillhör en katolsk kyrka, som kommer att förintas och alla hennes döttrar tillsammans med den!

¹¹⁰ Det finns ingen, som kan säga, att "Fadern, Sonen och Den Helige Ande", de där liksom . . . Och det där, och de kallar det för den "Heliga Treenigheten". Treenighet? Jag vill, att någon ska finna ens ordet *treenighet* i Bibeln och komma och tala om det för mig, hitta bara ordet *treenighet*! Det finns inte ens där. Det finns ingenting sådant.

¹¹¹ Nu, nu:

. . . och *färdiga att dö*, . . .

¹¹² "Håll fast vid det, som Du har, Luther snappade bort Dig. Håll fast vid det, för det är färdigt att dö. Du kommer att . . . De kommer att rensa Dig raka vägen tillbaka in i det igen. Håll fast vid det där, det är färdigt att dö!"

¹¹³ Nu:

. . . och *jag har inte funnit dig fullkomlig ännu inför Gud*.

¹¹⁴ Är inte det där vackert? Oj, oj! Jag älskar det där. "Inte fullkomlig." Varför? De var bara rättfärdiggjorda, Luther predikade rättfärdiggörelse. Man måste bli helgad och sedan fylld med Den Helige Ande. Och sedan var de inte sina egna, de blev fullkomliggjorda av Den Helige Ande i dem. Det är inte – det är inte den kristne, som är fullkomlig, det är Den fullkomlige Helige Ande i honom. Förstår Ni? Det där är vad . . . Liksom jag har sagt: "Det är inte det heliga berget, det är den helige Guden på berget. Inte den heliga församlingen, inte de heliga människorna, utan det är Den Helige Ande i Församlingen och i människorna." Det är den *heliga* delen, ser Ni.

¹¹⁵ "Och jag har inte funnit Dina gärningar fullkomliga. Du har inte kommit till fullkomlighet." För vi finner nu, att de hade rättfärdiggörelsen just *här*, rättfärdiggörelsen. Och det här var . . . Nej, jag ber om ursäkt. Rättfärdiggörelsen är precis *här*

under Luther, och helgelsen är *här*, och *här* är Den Helige Ande. Förstår Ni? De där tre elementen, nu, som verkade i de där tre församlingstidsåldrarna, det är vad som behövs för att bilda den fulla födelsen. De var bara befruktade som en liten sädescell i moderns livmoder. Det är riktigt, Den Helige Ande kommer till födelsen.

¹¹⁶ Nu vill jag fråga Er en sak. Då en naturlig födelse äger rum, vad är det första, som sker? Vatten. Nästa sak? Blod. Är det riktigt? Nästa sak? Ande. Det är riktigt.

¹¹⁷ Vad kom ut ur Jesu kropp, då Han dog? De stack upp Hans sida, och vatten och Blod kom ut: "Och i Dina händer befäller jag min Ande." Vatten, Blod, Ande.

¹¹⁸ "Därför, eftersom vi är rättfärdiggjorda genom tron", Romarbrevet 5:1, "har vi frid med Gud genom vår Herre, Jesus Kristus.", rättfärdiggörelse, helgelse, Hebréerbrevet 13:12 och 13: "Jesus led utanför portarna, för att Han skulle helga människorna med Sitt eget Blod." Lukas 24:49: "Men stanna Ni kvar i Jerusalems stad, tills Ni blir utrustade med kraft ifrån Höjden. Efter att Den Helige Ande har kommit över Er, *då* ska Ni bli mina vittnen i Jerusalem, Judéen, Samarien . . ."

¹¹⁹ Inte då Du blir biskop, inte då Du blir diakon, inte då Du blir pastor, inte då Du blir påve: "Men efter att Den Helige Ande har kommit över Er, *då* ska Ni bära vittnesbörd." Man kan bara bära vittnesbörd om sin församling och om sin trosbekännelse som en . . . Om man bara är diakon, eller om man bara är pastor, eller om man bara är påve, eller om man är . . . Man bär vittnesbörd om en trosbekännelse! Men då Den Helige Ande har kommit över en, *då* bär man vittnesbörd om Honom! Och de gärningar, som Han gjorde, gör man också, för Hans Liv är i en. Å, å! Oj oj! Tycker om det där. Jajamensan. Å, jag får mer . . . Av det här uppe, tror jag, än Ni får där ute. Jag mår bara så bra av Det.

¹²⁰ "Sakerna, som är färdiga att dö, håll fast vid dem!" Nu säger han här, i den 3:e versen, nu:

*Kom därför ihåg, hur du har tagit emot och hört, . . .
(Jag tycker om det där.) . . . och håll fast och omvänd dig! För att om du inte kommer att vaka, ska jag komma över dig som en tjuv, och du ska inte veta den stund då jag . . . kommer över dig.*

¹²¹ "Håll fast vid Din rättfärdiggörelse, kläng Dig fast vid den!" Låt inte de där människorna suga bort det där ifrån Dig igen! "Det, som Du har tagit emot, det hörde Du också." De läser samma Bibel, som vi läser, ser Ni. Men de tog bara inte emot alltsammans av Det, för Det blev inte uppenbarat för dem. Det var inte till för deras tidsålder. Det är orsaken till, att de kommer att komma fram i uppståndelsen. De vandrade i det Ljus de hade att vandra i, så de kommer att komma fram.

¹²² Nu har jag hört många pingstvännen, som predikar dopet och säger: "De där lutheranerna osv. kommer inte att komma fram." Joo, då. Ni vet den där lilla berättelsen om Dr. Hegre där uppe. Då jag sa till honom . . . Han sa: "Vad är vi?" Jag sa . . . Ni vet, de satte upp den där stora lutherska predikantskolan där, i Bethany i Minneapolis. Och han sa: "Nåväl, vad har vi lutheraner?"

Jag sa: "Jo, det ska jag säga Dig. Jag tror, att Ni har Kristus."

Och han sa: "Nåväl, vi vill ha – vi vill ha Den Helige Ande." Han sa: "Tror Du, att vi har Den?"

Jag sa: "Möjligen." Och jag sa: "Ni tror fram till Den."

Han sa: "Jaha, vad menar Du?"

¹²³ Nu har de tusentals tunnland där, som deras studenter . . . Om de inte kan – inte kan betala sig igenom, låter de dem arbeta sig igenom och odla majs. Jag sa: "Nåväl . . ." Det finns bara – bara stora bord. De ger mig en sådan där smörgåsbords-middag där nere på den där stora predikantskolan. Och nu är de fina människor. Dr. Hegre sitter *här*, och broder Jack Moore *här* borta. För jag satte honom nära, ifall han skulle säga några stora ord, som jag inte kände till, tänkte jag knuffa Jack med mitt ben och se, vad han sa, ser Ni. Så då sa jag . . .

¹²⁴ Han satt närmast mig, och han sa: "Nå, vad vi vill göra, är att ta reda på någonting här." Han sa: "Vi är hungriga efter Gud." Och han sa: "Vi läste en bok om pingstvännerna, *Gåvorna*." Och han sa: "Vi for . . . En skara av oss bröder flög till Kalifornien, vi träffade mannen, som skrev boken." (Och jag känner honom.) Han sa: "'Vi skulle vilja se en del av gåvorna i verksamhet.' Han sa: 'Jag har ingen av dem', sa han, 'jag bara skrev om dem.'" Så han sa . . . Och han sa: "Sedan kom vi över dit, och vi såg det här, vi är hungriga. Vi vill ha Gud."

¹²⁵ Och jag sa: "Nåväl, en gång var det en man, som gick ut." Ni vet, på hans egen mark där, ser Ni. "En man gick ut och plöjde upp en stor, stor åker. Och han tog bort alla rötterna ur den och allting, och så planterade han majs. Varenda morgon gick han till dörren och tittade ut för att se efter, om han hade någon majs. Innan man visste ordet av, stack det en morgon upp två små blad." (Vem som helst, som någonsin har odlat majs . . . Var är George Wright och dem, Roy Slaughter och dem? Ni känner igen de där två små bladen som sticker upp.) "'Å, sa han, 'Pris ske Gud för min majsåker!'"

Jag sa: "Hade han en majsåker?"

Han sa: "Ja, på sätt och vis."

¹²⁶ Jag sa: "Möjligen, ja." Jag sa: "Det där var Ni lutheraner i den första reformationen, som stack upp det där lilla bladet, ser Du." "Nåväl", sa jag, "så småningom växte den där majsen." Jag berättade inte för honom om "avfallet", ser Ni, jag lät honom bara gå med majsen, som växte.

¹²⁷ Så jag sa: ”Majsen växte, och efter ett tag fick det en tofs på sig. Och den där tofsen tittade ner på bladet och sa: ’Ha-ha-ha-ha-ha, Ni har ingenting, Ni gamla, kalla, formella lutheraner.’ Förstår Ni? Den sa: ’Jag är . . . Jag – jag är den, som förökar sig, den stora missions-tiden.’ Vinden blåste, och de små tofsarna föll av så där och ramlade ner. Det är Wesley, helgelsen.” Förstår Ni? Det där var den största missions-tidsålder, vi någonsin har haft, det har varit den wesleyanska församlingen under Wesleys tid, de överträffar till och med den här tidsåldern. Den wesleyanska Församlingstidsåldern, det var en missions-tidsålder, och den spred sig. Vad gjorde den, den – den spred ut Det.

¹²⁸ Ser Ni, till och med naturen bär vittnesbörd om de där tre, just där. Själva naturen, Gud gjorde den i begynnelsen, så att det skulle vara på det sättet. Man behöver inte ens ha Bibeln, man kan se på naturen och se, var man är. Förstår Ni?

¹²⁹ Och så . . . Och där efter ett tag kom det förbi där. Och vad kom ut? Upp kom ett majsax, det hade korn på sig. Det var Pingst-gruppen. Nu var Pingst-gruppen samma slags grupp *här* nere. *Häriifrån* hade han två majsblad, Luther. *Här* hade han tofsen, Wesley. Och *här* nere hade han majs-kornet (Vad?) precis liksom det var fordom *här*. Samma sak!

¹³⁰ Nåväl, nu, vad var det här, här? Man säger: ”Nåväl, nu”, sa pingstvännerna, ”Jag har ingen användning för Er metodister eller Er lutheraner.” Men, trots det, just det liv, som var i de två små bladen, hjälpte till att skapa tofsen. Och det liv, som var i tofsen, skapade kornet. Så, ser Ni, det är Guds program, alltsammans. De hade Den Helige Ande, möjligen, det hade Wesley under helgelsen. Men idag kom det tillbaka med tungotalet och återupprättandet av begynnelsen fordom *här*. Samma Helige Ande, ser Ni, de sanna. Amen. Ja.

¹³¹ All right. ”Håll fast vid det, som Du har hört, så att det inte dör.” Den 4:e versen nu, tror jag det är:

Du har några namn även i Sardes, som inte har orenat sina kläder. Och de ska vandra tillsammans med mig i vitt, för de är värdiga.

¹³² ”Skapa nu inte ett samfund av Det, det vill vi inte göra.” Nej, jag har . . . Jag – jag läste fel vers, eller hur? Eller gjorde jag inte? Ja, ja, det är riktigt. Ja. All right. Ja, ”I Sardes, har inte orenat sina kläder.” Det fanns några av dem, som fortfarande inte ville böja sig för det där och höll sig kyska och rena, det gamla spåret från långt tillbaka i Pingsten, de andefyllda. En massa av dem, då, då Luthers tidsålder började göra sig till samfund, vad gjorde de? Började gå raka vägen tillbaka, liksom Bibeln säger: ”Uppförde sig som sin mamma.” Kom raka vägen tillbaka ner, startade ett samfund. Men några av dem stack ut, för att de inte ville göra det, de stod helt utanför för Gud. Det

står, de sa – sa: ”Nåväl, all right, Du har en del namn, och de är värdiga att vandra inför mig, klädda i vitt. Skapa inte ett samfund! Ta inte upp den nikolaitiska läran, nu! Sätt inte igång med Ert samfund igen, utan stå bara fria i Gud! Låt Den Helige Ande leda Er, då Ni fortsätter! Det finns några av dem kvar fortfarande.”

133 Den 5:e versen nu, tror jag:

Den som har ett öra, låt honom hö- . . .

134 Låt oss se! Nej.

Den som övervinner, densamme ska bli klädd i vita kläder, och jag ska inte plåna . . . hans namn ur livets bok, utan jag ska bekänna hans namn inför min Fader och inför änglarna.

135 ”De få namnen”, nu. Mycket få, en liten kvarleva, fanns kvar, som inte antog den . . . Ta . . . Inte besegrades av den katolska läran. All right.

136 Nu kommer vi att tala om reformationen. Jag tycker om att . . . Jag utelämnade Luthers bakgrund, så att jag kunde få in den här. Nu säger nästa vers:

Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna!

137 Gud försökte varna dem här att stå utanför den här nikolaitismen: ”Håll Er borta därifrån! Bevara Era kläder obefläckade av vilka saker som helst, som hör världen till!” Stå bara fria i Honom, så skulle Han leda dem och visa dem vägen. Det där är nu den första begynnelsen.

138 Med *reformationen* menar jag nu de ”undkomna”, de som hade undkommit till och med i Sardes-församlingen. Förstår Ni, vad jag menar? De som fortfarande hade kommit undan den där hemska saken. Det . . . Nu ska vi ta upp det igen imorgon kväll och föra det raka vägen ner hit i . . . In i Pingst-tidsåldern och visa Er, att det är exakt det. Nu finns det några av de här sakerna, som vi talar om här: om ”Hur undkom de det?” Nu ska vi ta upp det där, nere i nästa tidsålder. Ser Ni, vi måste ta upp det, för att få det att stämma. Om man inte gör det, då missar man – man – man – man missar att ge människorna . . . Att slå fast det i den där nästa tidsåldern, ser Ni. Man måste låta dem få det, precis liksom Bibeln återger det här, ser Ni. All right.

139 Nu är de undkomna de som Han talar om. Det är de här, precis *här*, den här pyttelilla gruppen här, som lever av rättfärdiggörelsen. Titta nu! De kom ut, de såg Ljuset, Luther vände tvärt . . . Efter Luthers död, inte Luther. Luther skapade aldrig någon organisation, det var den där gruppen efter honom. Wesley skapade aldrig någon organisation, det var den där gruppen efter honom. De där gamla grundarna av pingströrelsen skapade aldrig någon organisation, det var gruppen efter dem.

Det är den, som gör det, ser Ni, det är den andra omgången, som gör det. Ljusets verkliga ängel kommer aldrig att skapa någon organisation! Och Ni kommer att få reda på i den här – i den här Pingst-tidsåldern, vad som kommer vid slutet av den där organisationen, också, ser Ni, då Den Helige Ande uppenbarar det för oss.

¹⁴⁰ Nu sa Han: ”Du har litet grand Ljus kvar, bara litet grand, Det är färdigt att dö. Det håller på att förminsкас, det är bara rättfärdiggörelsen, de kan vända Dig åt vilket håll som helst. Du har inte något Liv än, för att Du antog fel namn. Men Du är – Du är . . . Du har åtminstone blivit bortsnappad. Ser Du, Du är . . . Du – Du har undkommit den romerska kyrkan. Du har undkommit alla de där lärorna, och Du har åtminstone kommit ut så långt.” Nu läser man samma Bibel. Men samma Bibel, nu, som undervisar om Den Helige Ande . . . Han fördömde dem aldrig för det, som de hade. Han sa: ”Det där är nu . . . Håll fast vid det där, tills jag kommer! Ser Du, fortsatt bara att hålla fast!”

¹⁴¹ Nu började församlingstidsåldern omkring 1520, då den romerska, universella, katolska kyrkan hade full fart. Det där varade till den trettioförsta oktober (Om Ni skriver ner det.) Den trettioförsta oktober 1570 e. Kr., då Martin Luther spikade fast sina nittiofem teser på kyrkdörren i Wittenberg i Tyskland, och från den tiden var Reformationen igång. Fick Ni tag i de där datumen? Låt mig ta om det igen, så Ni kommer att vara säkra! Den trettioförsta oktober 1570 e. Kr., då Martin Luther spikade fast sina nittiofem teser på kyrkdörren i Wittenberg, W-i-t-t-e-n-b-u-r-g, Wittenberg i Tyskland. Från och med detta datum satte reformationen in, elden började sprida sig. Han protesterade mot denna katolska kyrka, som stod där, så att han med full kontroll sa: ”Ska det här vara Kristi Kropp? Det är ett kex och litet vin!” Och ”wham!”, kastade han det på golvet. Det är riktigt.

¹⁴² Han protesterade mot den katolska kyrkan, och . . . Det där började . . . Den lilla bortsnappade skaran kom då. All right . . . Det var igång. Men det var mera en – en strid om politisk makt, än det var för den verkligt sanna Församlingen, för de kristna normerna. De stred bara för en politisk rätt till att komma ut ur kyrkan och skapa en annan kyrka. De reformerade aldrig, dvs. kom ut ur den katolska kyrkan för att hämta tillbaka Den Helige Ande och kraften i församlingen, för de förnekade Den. Mmm? Det var en politisk tävlan. Det är där, det förvisso passar in: ”Du har ett namn, att Du lever, och är död.” Med andra ord, han förde bara ut det protestantiska samfundet, det är alltsammans. Han fick ut en dotter ur en kyrka. Ut ur . . . Han förde ut en prostituerad ur skökan. Det är exakt, vad som hade skett. Han fick ut Atalja ur Jesabel.

¹⁴³ Vem som helst, som läser om Reformationen, vet nu att det är så, för han bara helt enkelt . . . Några av de gamla relikerna och ordningarna, som . . . Och ceremonierna, han – han helt enkelt rev ner dem, men så långt som att föra Den Helige Ande tillbaka i församlingen, liksom det var fordom *här*, det gjorde han inte. Nänämensan. Det var en politisk strid, mer än det var en andlig strid. Det var politik istället för Den Helige Ande. Han hade ännu inte kommit in i Församlingen. Å, broder, Han hade inte kommit tillbaka. Han kommer tillbaka *här*, inte *där* uppe.

¹⁴⁴ Nu var det en väldig politisk strid, men den var inte för de heliga Skrifterna och den – och Den Helige Ande. Det var en politisk strid, där han verkligen gjorde sig kvitt en del av de gamla relikerna, som krucifixet och "*Ave Maria*" och allt det där. Men han gav fortfarande ut en katekes. Han gav ändå ut det här. . . . Vad kallar man det? Helgelsemöten eller vad det var där nere, då de går ner på Påskmorgonen, och pastorn önskar dem en "God Jul", Ni vet. "Ser dem inte mer förrän vid jultiden", sa han, som Ni vet. Det där . . . Å, konfirmation – konfirmationsmöte, är det jag försöker säga. Tar ner dem och konfirmerar dem, ger dem den första nattvarden och konfirmerar dem. Det finns ingenting sådant som konfirmering. Den enda konfirmation, som är nämnd i Bibeln, då i – i Bibeln, är då Gud bekräftade Sitt Ord med tecken och under, som följde Det. Det är konfirmationen, inte konfirmationen att man tillhör en luthersk församling, utan Gud, som bekräftar Sitt Ord i en. "Och Herren var. . . . Verkade tillsammans med dem", Markus 16, "och bekräftade Ordet med åtföljande tecken." Det var pingstförsamlingens konfirmation. Det är konfirm-. . . . Gud bekräftar Sig själv som levande, som en Gud, som gör kraftgärningar i Församlingen, talar i tungor, uttyder tungotal och gör samma saker, som de gjorde i begynnelsen.

¹⁴⁵ Sliter jag ut Er? [Församlingen svarar: "Nej." – Utg.] All right. Lägg nu märke till, att de inte hämtade tillbaka Den Helige Andes väckelse. De hämtade tillbaka en ny församlingstidsålder. De hämtade tillbaka en bortsnappad en, räddade en ifrån det romerska prästerskapet, för att skapa ett protestantiskt prästerskap. Det var det enda de gjorde. Hoppade rakt ur kastrullen i elden, ser Ni. Det – det är riktigt. Exakt.

¹⁴⁶ Jesabel födde bara en dotter. Och tro nu inte, att jag säger det här för att – att verka klyftig, jag säger det här, för att Bibeln säger så! Bibeln säger, i Uppenbarelseboken 17 står det: "Hon var mor till skökor." Jesus sa här: "Precis liksom Jesabel var, så kommer hon att vara." Och hon frambringade döttrar, som förorenade landet, som inte var förorenat. Det är nu exakt, vad protestantismen gjorde med Guds verkliga Ande, den förorenade saken och satte tillbaka den raka vägen in i en ny organisation. Vilket jag, om Gud vill, ska visa Er på söndag förmiddag, att – att – att de skapar en bild av vilddjuret, och vilddjuret var Rom.

Och de skapar en bild *lik* det. Vad var det? En organisation! Å, jag hoppas det där tränger in i människornas hjärtan.

¹⁴⁷ Och Ni undrar, varför jag har kämpat så hårt mot organisationen hela mitt liv. Jag visste det inte själv. Men det var *Någonting* inne i mig, som ropade, jag kunde inte hjälpa det. Jag undrade, undrade alltid, varför jag alltid var efter kvinnorna så. Förstår Ni? Hela mitt liv. Inte re- . . . Jag menar . . . Menar inte rejäla kvinnor. Jag menar de här *förmenta*, Ni vet, moraliska fibrer slog ut på dem och allting. Ni vet. Det är den sorten jag . . . *Någonting* i mig.

¹⁴⁸ Då jag var en liten, liten pojke där uppe, såg jag de där kvinnorna komma dit upp på vägen, och deras . . . Visste, att deras män var ute och arbetade, de var där uppe tillsammans med någon kille, druckna, på sidan av vägen, och de promenerade med dem fram och tillbaka på vägen, fick dem att nyktra till så pass att de kunde få hem dem för att laga deras mäns kvällsmat. Jag sa, att de inte var värda, att en ren kula skulle gå igenom dem. Det är riktigt. Jag sa, att de är lägre än djur, de som skulle göra någonting sådant. Och jag . . . Då jag var sjutton, aderton år, och jag såg en – en flicka, som kom nedför gatan, gick jag över på andra sidan, jag sa: ”Den där stinkande huggormen!” Förstår Ni? Och jag skulle ha varit en riktig hatare, men då jag tog emot Gud i mitt hjärta, lät Gud mig veta, att Han har några pärlor där ute, Han har några verkliga damer. De kommer inte allesammans att orena sig så där, Gud vare tack för det!

¹⁴⁹ Då jag var borta i Afrika, då jag var borta i Schweiz, och då jag var i Rom, blev jag ofta tillfrågad: ”Hallå, säg, broder Branham, har Ni inte några anständiga kvinnor alls i Amerika? I varenda sång, som kommer över hit, är det någonting smutsigt om Era kvinnor.”

¹⁵⁰ Jag sa: ”Det där är amerikanerna. Men vi har ett annat Rike, som existerar där borta, det är Guds Rike. De är damer in i det innersta.” Det är de!

¹⁵¹ Bibeln säger, borta i – i profeterna står det . . . Jag tror, att det var omkring det 5:e kapitlet i Jesaja, jag är inte säker, om det är i 5:e eller 6:e kapitlet där. Det talas om: ”Salig är denna Sions dotter, som ska komma undan på den dagen ifrån alla de där sakerna.” Hur hon skulle promenera nerför gatan. Hon skulle ha sina strumpor nerrullade, hon skulle gå tillgjort, då hon promenerar, skruva på sig så där, och de saker hon skulle göra. Precis exakt så, som de gör nu, precis fullkomligt. Bära kläder som en man, vilket är en styggelse för Gud.

¹⁵² Jag såg ett religiöst sällskap för en tag sedan, som gick in för att ha en . . . Något slags liten fest, som de har nästan varenda kväll, och de där kvinnorna gick allesammans in med de här knickerbo- . . . Eller – eller vad – eller vad är det Ni kallar de där

sakerna? Inte shorts, utan det där andra. Ja, det är pedaltryckare. Eller de där sakerna där. Alla på . . . De behöver få en pedal tryckt, all right. Broder, det är en bräda ungefär *så där* bred. Det är riktigt. Huvudet kommer från . . . *Fotgängare*, dvs. ”på ens fot”, och det är exakt, vad de behöver. Det är riktigt.

¹⁵³ Men å, man säger: ”Nja, nu tycker jag, att det är anständigare för en kvinna att ha det där på sig än det är med en kjol.”

¹⁵⁴ Gud sa: ”Det är en styggelse i Hans ögon, att en kvinna sätter på sig en klädnad . . .” Och då en kvinna klipper sitt hår liksom en man . . . Gud vill, att en kvinna ska se ut som en kvinna, klä sig som en kvinna, uppföra sig som en kvinna.

¹⁵⁵ Och Han vill inte ha en man med stora, stora polisonger, som hänger ner *så här*, och så liksom en anka, som sitter bak på hans huvud så där. Han vill, att han ska se ut som en man. Jajamensan. Å, de klär sig så kvinnoaktigt, att de knappast vet, vilket kön de tillhör. Det är – det är beklagansvärt, dessa beatniks och allting, som vi har idag. Inte underligt, att vi lever i ändens tid, det finns ingenting kvar i den här världen, annat än för Gud att tömma ut Sin vrede över den och bränna upp den. Det är alltsammans. En rättfärdig och helig Gud skulle inte kunna göra någonting annat.

¹⁵⁶ De har avvisat Jesu Kristi Blod! De har dogmatiserat sig själva! De har kommit in i en organisation! Och den . . . Någon gammal helig fader med sin . . . Gammal filosofie kandidat med sin krage bakvänd kommer fram och säger till dem: ”Mina välsignade barn.” Det där betyder inte mer, än om en sugga skulle säga det.

¹⁵⁷ Jag säger Er, vad vi behöver ikväll, är tillbaka till Bibeln och Den Helige Ande, broder, och att den uppståndne Kristi kraft kommer in i Församlingen och gör tecken och under och kraftgärningar. Amen! Det är Evangeliet. Ja.

¹⁵⁸ Frambringade . . . Så . . . Ja, det är riktigt, det gjorde det. Väckelsen åstadkom en del ganska fina saker där, den där väckelsen. Men den fick inte fram Den Helige Ande. De fick inte fram den, förrän framme i den här Laodiceiska tidsåldern, framme i Pingst-tidsåldern. Men den åstadkom faktiskt en sak. Den här väckelsen åstadkom några saker, så att Han sa: ”Låt den inte dö, nu, stärk den och fortsätt att lägga till till den.” Förstår Ni?

¹⁵⁹ Den fick fram en fri Bibel till människorna igen. Den lutherska tidsåldern fick fram en fri Bibel. De tillverkade sin press och började ge världen Bibeln. Gud välsigne lutheranerna för det! Jajamensan. De satte tillbaka Bibeln i händerna på lekmännen igen, den var ju enbart prästernas. Man behövde inte ens titta på Den, för det var vad påven sa, och han var guden, så det, som han sa, det gjorde det.

¹⁶⁰ Så den lutherska väckelsen, nu, vad de ville ”stärka”. Nu har Du Bibeln i Din hand, läs Den nu! Tro Den! Lägg inte upp den på hyllan och säg: ”Ja, vi har en Bibel.” Det kommer inte att göra någon nytta för Dig där uppe. Det är alltför många lutheraner ibland pingstvännerna idag, som lägger Bibeln i närheten och tar emot, vad någon annan säger om Den. Broder, läs Ordet! ”Rannsaka Skrifterna, för det är de, som vittnar om mig.”, sa Jesus. ”I dem tror Ni, att Ni har Evtigt Liv.” Det är det, man ska göra, läs Ordet!

¹⁶¹ Nu sa Han, att man bara ska: ”Håll fast vid Det Där, låt – låt inte det där glida bort!” Och en annan sak, som Han ville, att de skulle hålla fast vid, de hade litet kraft kvar i sig, var . . . Den lutherska väckelsen, det andra den åstadkom, den förde läran om rättfärdiggörelsen fram i ljuset. Katolikerna tar inte emot rättfärdiggörelsen, det är den katolska kyrkan.

¹⁶² Precis liksom den där prästen, de måste ta ur honom ur radiosändningen här för någon tid sedan. Han sa: ”Det finns ingen frälsning någon annanstans än i den katolska kyrkan.” Frälsningen är i Kristus, inte i den katolska kyrkan, inte i den protestantiska kyrkan. Den är i Kristus, frälsningen. Men katoliken tror . . . De bryr sig inte om, vad Bibeln säger, det är vad kyrkan säger. Förstår Ni? Man kan inte tala med dem, för det finns inget sätt – det finns inget sätt att tala med dem. De bryr sig inte om det. De har . . . De kommer att tala med en om sin katekes, vad som helst sådant, men då man kommer till Bibeln, de – de bara förkastar Den: ”Det är vad kyrkan säger.”

¹⁶³ Men Jesus sa, om just den här saken sa Jesus själv: ”Om någon människa skulle ta bort någonting eller lägga till någonting till Den, kommer Han att ta bort hans namn ur Livets Bok.” Jesus sa: ”Låt varenda människas ord vara lögn och mina vara Sanningen! Himlar och jord ska förgås, men mitt Ord ska aldrig förgås.” Är det riktigt? Å, där är Det, broder.

¹⁶⁴ Jag är en troende på Guds Ord! Det är riktigt. Och inte bara det Ord, som Gud talar *där*, så jag bad den himmelske Fadern att ge mig Den Helige Ande för att *bekräfta* det där Ordet, för att få Kristus att leva i mig. Så att jag vet, att jag har Evtigt Liv, inte därför att jag förtjänar Det, för att Hans nåd har gett Det åt mig. Det är klippan. ”På denna klippa ska jag bygga min församling.”, sa Han.

¹⁶⁵ All right, rättfärdiggörelse. All right. Så var det med det, sedan de redan hade frambringat någonting, som de inte borde låta dö, det som fanns där, hade de fått Bibeln i sin hand igen. Lutheranerna gjorde det där. Och en sak till, de fick läran om ”rättfärdiggörelse genom tro”. Det var det, som Luther lärde, alla vet, att det var hans lära. Rättfär. . . Kan Ni inte se, hur fullkomligt det där är? Sedan kom Wesley med, med helgelsen,

sedan kommer här pingstvännerna med Den Helige Andes dop. Precis lika fullkomligt. Nu . . .

166 ”Ni har några saker, håll fast vid dem nu, och – och låt dem inte dö! Om Ni inte håller fast vid det där, ska jag komma med hast, liksom en tjuv, och Ni kommer att gå raka vägen tillbaka till samfundet igen.” Och det var, vad de gjorde, precis exakt, gick tillbaka in. ”Ni kommer raka vägen tillbaka till nikolaiterna igen, för Ni kommer att gå raka vägen ut i ett samfund. Håll fast! Fortsätt att läsa den där Bibeln, och fortsätt med rättfärdiggörelsen, och fortsätt att tränga Er fram!” Men det var en liten kvarleva, som kom ut därifrån. En liten kvarleva.

167 Efter att den förste kom, Luther, och sedan kom Zwingli och vidare fram, Calvin och vidare osv. ända fram till Wesley. Men det var en liten kvarleva, som kom ut därifrån, som undervisade om helgelsen. Och ut ur helgelsen kom en liten kvarleva, som gick vidare in i Den Helige Ande. Ser Ni, den där lilla kvarlevan, hela vägen fram där, som höll Det Där – Det där levande. All right.

168 Men, för det tredje, så tog de så många av de hedniska formerna av tillbedjan med sig ut, tillsammans med det, sådant som samfund, falskt dop. Nu kom de ut och bestänkte osv. så där, och Fadern, Sonen och Den Helige Ande. De tog med sig katekesen. Hade sannerligen . . . De passade sannerligen ihop med namnet . . . Med . . . Det som Jesus sa här: ”Du har ett namn, att Du är levande, men Du är död.” Det är korrekt. All right.

169 För det fjärde, det är sant, att reformationen sopade bort många av deras polerade relikter och – och ritualer osv., men den misslyckades i församlingen och restaureringen att få fram reformen, den misslyckades att återställa den fullt evangeliska undervisningen med åtföljande tecken. Den lutherska församlingen hade den aldrig. De hade den aldrig, och de hade den aldrig i den Wesleyanska tidsåldern. De fick den bara framme vid änden av den här laodiceiska tidsåldern.

170 Då vi nu kommer in på det där, kommer vi att komma raka vägen tillbaka i Skrifterna och visa Er precis exakt hur de lovade det. De hade inte . . . De återställde inte Den Helige Andes väckelse.

171 De vände sig verkligen bort ifrån avgudarna, och de vände sig bort ifrån avgudarna, det är sant. De tog ner avgudarna ur församlingen: Maria och Josef, och – och Petrus och Paulus och allesammans av dem. De vände sig bort ifrån avgudarna, men de vände sig inte till den uppståndne Kristus. Luther vände bort dem ifrån avgudarna, men in i någonting mera likt någonting politiskt, eller en – eller ett samfund eller en organisation, för att göra dem till bara ännu en organisation (en bild, lik den första) och försöka bli större än det genom samfundet.

172 Och nu slåss de fortfarande. Metodisterna vill . . . Att alla baptisterna ska bli metodister. Och alla lutheranerna vill, att

alla baptister och metodister ska bli lutheraner. Pingstvännerna vill, att alla baptister, lutheraner och allting annat ska bli pingstvännen. Ser ni, man fortsätter bara att lägga till till sitt samfund. Men det är inte Guds program för det första. Guds program för återställelsen var att hämta tillbaka det, som var från början.

¹⁷³ Titta! Låt det uppstå igen! Om den här boken faller till golvet, att nu ta en annan bok och ta den istället är inte återställelse, uppståndelse. Man måste hämta upp *samma* en. Amen. Så om församlingen dog genom den Mörka Medeltiden och blev totalt hednisk *här* bak, då återställelsen . . . Det där är en reformation, att reformera. Men att bli *reformerad* och *född på nytt* är två olika saker. Förstår Ni? De kom tillbaka med reformationen, reformerade, kom bort ifrån en massa av sina avgudar osv., men de hämtade aldrig tillbaka Den Helige Ande in i församlingen. Å, välsignat vare Herrens Namn! Broder, syster, kan Du se det? De hämtade aldrig tillbaka Den Helige Ande, för den, som verkligen kommer med det sanna evangeliska Ljuset . . . Sätt på Dig mössan nu! Den, som kommer med det sanna evangeliska Ljuset, är ängeln till församlingen *här* nere. Vi ska nu få se det på söndag.

¹⁷⁴ Nu kommer de att ha ljus ovanpå ljus, och kristna ljus, men de kommer att gå tillbaka till den där organisationen varenda en. Men det kommer att komma en, som kommer att stå emot den. Jajamensan. Och han kommer att rycka ut en kvarleva därifrån precis lika säkert som att jag står i den här talarstolen. Det är riktigt. Och han kommer att gå raka vägen tillbaka till begynnelsen. Och jag ska ta Skriftställena ur det Gamla Testamentet och det Nya Testamentet och bevisa för Er, att han kommer att göra det, Laodiceas församlings ängel, det är riktigt, gå raka vägen tillbaka till originalet och låta detta uppstå här igen. Och uppståndelsen kommer att komma på den här dagen för detta *här*. Det är riktigt.

¹⁷⁵ Men Luther ryckte ut församlingen, den undkomna. Undkom *ett*, ett steg, hel- . . . Rättfärdiggörelse. Den undkomna, han har ena foten ute ur hedendomen. Det är all right. Nästa gång ska två fötter ut. Det är alltsammans.

¹⁷⁶ Precis liksom . . . La Ni märke till, att i Bibeln är det – det är vatten som kommer ut från baksidan på Templet? Och han sa, att han såg vatten upp till sina knän. Sedan, nästa, vatten upp till hans midja. Och nästa gång gick det över hans huvud. Men då han gick över sitt huvud, måste han komma till ett ställe, där han kunde simma. Ser Ni, han måste simma.

¹⁷⁷ Så nu kommer vi till ett ställe, där det gäller att antingen simma eller drunkna. Det är alltsammans. Det kommer att dränka en och föra bort en fullständigt, eller föra en in, ettdera.

Så det är att simma eller drunkna! Halleluja! Å, jag är så glad för Den Helige Ande! Är inte Ni det?

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem.

Jag är en av dem, . . . (Vad då *dem*? Inte *det här*, *det där* eller *det där* eller *det där*.)

. . . så glad att jag kan säga att jag är en av dem, Halleluja.

En av dem, en av dem,

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem.

Låter inte det där bra? Lyssna!

De var samlade i den övre salen,

Alla bad i Hans Namn,

De blev döpta i Den Helige Ande,

Och kraft till tjänsten kom.

Det Han nu gjorde för dem den dagen

Kommer Han att göra detsamma för Dig,

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem.

Å, en av dem, jag är en av dem,

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem, Halleluja.

En av dem, en av dem,

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem.

¹⁷⁸ Går de i predikantskola? Nix. En del av dem kan inte ens skriva sitt eget namn. Det är riktigt. Petrus kunde inte. Bibeln säger, att han var en okunnig och olärd man, han och Johannes. Men de måste ta hänsyn till dem, för de visste, att de hade varit tillsammans med Jesus.

Fast de här människorna kanske inte lär sig vara (Utbildade.),

Eller skryter med världslig ryktbarhet ("Å, pris ske Gud, jag har så många *så-och-så*.")

Har de alla fått sin Pingst,

Döpta i Jesu namn.

Och de berättar nu, både vitt och brett,

Att Hans kraft ännu är densamma,

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem.

Å, en av dem, en av dem,

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem,

En av dem, en av dem,

Jag är så glad, att jag kan säga att jag är en av dem.

179 Är inte Ni glada för det? Så glad för att vara en av dem. Jag skulle hellre vara en av dem än någonting jag känner till. Å, jag skulle hellre vara en av dem än att vara Förenta Staternas President, eller att vara kung över världen. Jag skulle. . . Om Herren Jesus gick ner hit och sa: ”Jag ska förvandla Dig tillbaka till tjugo års ålder och göra Dig till tillsyningsman, kung över hela världen och ge Dig tusen års liv på den här jorden och få förbli tjugo år gammal, aldrig ha en sjukdag, en hjärtesorg, och allt kommer att vara glädje och allting, och kung över hela jorden, få leva tiotusen år. Eller skulle Du hellre vilja vara en av dem och bara var tvungen att kämpa Dig igenom, liksom Du gör?”

180 Jag skulle säga: ”Jag är så glad, att jag kan säga, att jag är en av dem!” Efter tiotusen år, sedan då? Men det här är evigt. Hur kom Det, broder? Å, det har kommit genom Blodet. Det är riktigt. Det har kommit långa vägar, och Det kom, genom att Gud blev till kött och bodde ibland oss.

I en krubba för länge sedan, jag vet, det är verkligen så,
Föddes ett Barn för att frälsa människorna från deras synd.

Johannes såg Honom på stranden, Lammet för evigt,
Å, Kristus, den korsfäste på Golgata.

Å, jag älskar denne Man från Galiléen, från Galiléen,
För Han har gjort så väldigt mycket för mig.
Han har förlåtit all min synd, placerat in Den Helige Ande.

Å, jag älskar, jag älskar denne Man från Galliléen.

Kvinnan vid brunnen, Han berättade verkligen om alla hennes synder, (Han är densamme igår, idag och i evighet.)

Och hur hon hade haft fem män vid den tiden.
Hon blev förlåten för varenda synd, och fick en djup frid därinne.

Hon ropade: ”Kom och se denne Man från Galiléen!”

Å, jag älskar denne Man från Galiléen, från Galiléen,
För Han har gjort så väldigt mycket för mig.
Han har förlåtit all min synd, placerat in Den Helige Ande.

Å, jag älskar, jag älskar denne Man från Galiléen.

En publikan gick för att be i templet där en dag,
 Han ropade: "Å, Herre, var barmhärtig mot mig!"
 Han blev förlåten för varenda synd, och en djupare frid kom in.
 Han sa: "Kom och se denne Man från Galiléen!"

Jag tycker om det där. Gör inte Ni det?

Den lame fick börja gå, den stumme fick börja tala,
 Den där kraften talades med kärlek på sjön.
 Och den blinde fick börja se, jag vet, det kunde bara vara,
 Barmhärtigheten hos den där Mannen från Galiléen.

Sjung med mig!

Å, jag älskar denne man från Galiléen, från Galiléen,
 För Han har gjort så väldigt mycket för mig.
 Han har förlåtit all min synd, placerat in Den Helige Ande.
 Å, jag älskar, jag älskar denne man från Galliléen.

¹⁸¹ Älskar Ni Den inte? Oj, oj! Detta goda Den Helige Andes Evangelium, å, så jag älskar Det! Jag älskar Honom av hela mitt hjärta. Och jag är så glad ikväll, för att jag räknas till dem, och vi är tillsammans som bröder och systrar. Baptister, metodister, pres- . . . Katoliker, presbyterianer, vad mer, Gud har hämtat oss ifrån vartenda livets område och har hämtat över oss hit till denna Den Helige Andes stora gemenskap. Tillhör inte något samfund, det är deras sak, vad de gör, men vi är i ett mystiskt Rike. Vi är döpta in i Jesu Kristi mystiska kropp genom Den Helige Ande. Vem är det? Metodist, baptist, presbyterian och vem som helst, som vill, låt honom komma!

¹⁸² Jesus sa: "Alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig, och ingen av dem kommer att gå förlorad, och jag ska låta dem uppstå igen på den yttersta dagen." Oj, oj! Vi brukade sjunga en gammal sång framme vid altaret här. Vet inte, om vi kan sjunga den eller inte: "Rum, rum, ja det finns rum, det finns rum vid källan för mig." Tycker Ni om de där gamla sångerna som den där? Ge oss en ton, någon, någon som vet, hur man ska börja den! Var är vår pianist någonstans? Är hon här? Eller är broder Teddy eller någon av dem här? De? Oj, oj, jag – jag ser honom inte någonstans.

Rum, rum, ja, det finns rum,
 Det finns rum vid källan för dig.
 Rum, rum, ja, det finns rum,
 Det finns rum vid källan för dig.

¹⁸³ Tycker Ni om de där gamla sångerna? Och jag tycker om den här också:

Nere vid korset där min Frälsare dog,
 Där nere ropade jag efter rening från synden.
 Å, där blev Blodet påstruket på mitt hjärta.
 Ära vare Hans Namn!

Ära vare Hans Namn! Hans dyrbara Namn!
 Å, ära vare . . . (Låt oss bara blunda nu och
 sjunga den!)

Å, där blev blodet påstruket på mitt hjärta.
 Ära vare Hans Namn!

Jag är så underbart frälst från synden,
 Jesus så ljuvligt bor där inne,
 Där vid korset tog Han mig in.
 Ära ske Hans Namn!

Ära ske Hans Namn! Detta dyrbara Namn!
 Ära ske Hans Namn! Dyrbara Namn!
 Där blev blodet påstruket på mitt hjärta.
 Ära ske Hans Namn!

¹⁸⁴ Medan vi nu sjunger den här nästa versen, så skaka hand med någon framför Dig, bakom Dig, på sidorna om Dig!

Kom till denna källa så rik och ljuvlig!
 Kasta Din arma själ till Frälsarens fötter!
 Å, kasta Dig i idag, och bli fullständigjord!
 Ära vare Hans Namn!

Ära vare Hans Namn! Detta dyrbara Namn!
 Ära vare Hans dyrbara Namn!
 Där blev blodet påstruket på mitt hjärta.
 Ära ske Hans Namn!

Å, jag älskar det där. Gör inte Ni det?

Ära ske Hans Namn! Dyrbara Namn!
 Ära ske Hans Namn!
 Där blev blodet påstruket på mitt hjärta.
 Ära ske Hans Namn!

¹⁸⁵ Oj, oj! Jag är så lycklig för det. Är inte Ni det? Så glad, att jag kan få komma till den här Källan, så rik och ljuvlig, kasta min arma själ till Frälsarens fötter.

¹⁸⁶ Jag kommer ihåg en dag, då jag som en liten pojke, omkring aderton år gammal, var på språng ifrån Herren. Jag for ut till Västern, jag ville . . . Min far var ryttare, och jag ville komma

ut och rida in hästar. Det var bara någonting, som min själ hungrade efter. Å, det ska jag säga Er!

187 Jag gick ner till baptistpredikanten, han sa: "Stå upp och säg bara: 'Jesus är Guds Son.', så ska vi sätta Ditt namn i boken." Det där tillfredsställde mig inte.

188 Överallt, dit jag kom, var det någon... Sjundedagsadventisten, jag gick för att träffa honom, en fin man, broder Barker, en underbar broder, han sa: "Billy, kom och acceptera Herrens sabbat!" (Jag har gjort det nu.) Men han sa: "Sabbatsdagen." Och jag tänkte: "Oj, oj, det där gör det ändå inte." Som Ni förstår.

189 Jag for ut till Västern, och jag tänkte... Kom långt tillbaka upp dit den där kvällen, vi drev ihop boskapen. Och, Ni vet, man tog av sadeln och sin campingväska och la ut det och använde sadeln som kudde. Och jag låg tillbakalutad uppe under de där tallarna den där kvällen. Och jag hade dagskift, och så var nattpojarna ute och drev ner boskapen. Och där fanns en gammal man, som hette "Slim", från Texas, han hade en – en gitarr där och han spelade:

Ära ske Hans Namn!

190 En annan man där hade en kam med en bit papper, som han blåste genom. [Broder Branham nynnar *Ära ske Hans Namn* – Utg.] De hade sjungit andra sånger, cowboy-ballader, och kom att sjunga den där *Nere vid Korset*.

191 Oj! Jag vände på mig, drog mitt täcke över huvudet *så här*. Jag tittade tillbaka ut, Ni vet, och det såg ut, som om de där stjärnorna hängde precis där nere nära de där trädtopparna och de där bergen. De där tallarnas eviga viskande, jag kunde höra Honom ropa ut: "Adam, var är Du?"

192 Omkring tre veckor efter det där for jag ner till staden, och alla pojarna blev druckna, och jag drack inte. Jag blev tvungen att hjälpa dem allesammans hem, lasta på dem på bilen, hur som helst. Och de kom ut där och sköt mot varandras tår och allting annat, och drog för säkerhets skull en rät linje igenom där och slog vad med varandra om fem dollars, att de skulle kunna gå på den, och de kunde inte gå på trottoaren där ute, så där, Ni vet. Och på det sättet var det, tills de alla hade nyktrat till, sedan de hade fått sina pengar.

193 Och jag var där nere, och de drack allesammans, jag gick åt sidan och satte mig ner. Jag tänkte: "Oj, oj!" För omkring trettiofem år sedan, eller trettiofem, antar jag, för trettiofem år sedan. Och jag satte mig ner där för mig själv. Phoenix var en liten plats då, vi kom från Wickenburg där nere. Jag satt där nere, och det var en liten spansk flicka, som kom skuttande igenom där. Och jag satt där med den här stora hatten bak på nacken.

Hon gick förbi och släppte den här lilla näsduken, Ni vet. Jag sa: ”Hallå, Du tappade Din näsduk.” Jag var inte intresserad.

¹⁹⁴ Jag hörde litet stim nedför gatan där. Och där var en omvänd gammal pojke ifrån de där rodeostallarna där ute, koppärrig över hela ansiktet och med tårarna rinnande nedför hans kinder, som spelade gitarr och sjöng:

Ära ske Hans Namn!

¹⁹⁵ Oj, oj! Tårarna rann nedför hans ansikte, han stoppade och sa: ”Broder, Du vet inte, vad det är, förrän Du tar emot denne underbare Kristus.”

Ära ske Hans Namn!

¹⁹⁶ Och jag drog ner den där stora hatten och gick därifrån. Oj, oj! Man kan inte gömma sig för Honom. Det är lika bra, att man kommer ut och bekänner Honom. Å, Han är underbar! Ja, det är Han.

Jag är så underbart frälst ifrån synden,
Jesus så ljuvligt bor där inne, (*bor* där inne)
Nere vid korset där tog Han mig in.

Ära ske Hans Namn!

Ära ske Hans Namn! Namn!

Ära ske Hans Namn!

Å, där blev blodet påstruket på mitt hjärta.

Ära ske Hans Namn!

Å, kom till denna källa, så rik och ljuvlig!

Kasta bara Din arma själ till Frälsarens fötter!

Å, kasta Dig i idag och bli fullständigjord!

Ära ske . . .

Låt oss nu böja våra huvuden, bara räcka upp våra händer nu!

Ära ske Hans Namn! (Ära, ära!)

(Å, Gud!) . . . dyrbara Namn!

Där blev blodet påstruket på mitt hjärta.

Ära ske Hans Namn!

¹⁹⁷ Ära vare Gud! Låt oss stå upp! Å, bara en minut, bara, vänta bara . . . [En syster talar på ett annat tungomål. En broder ger en uttydning. – Utg.] Ja, Herre.

¹⁹⁸ Om det nu skulle vara någon, som inte visste, vad det det där var, så är det där Pingst, Den Helige Ande som talar. Jesus sa: ”Gå ut i hela världen, predika Evangeliet! Dessa tecken ska åtfölja dem, som tror. De ska tala i nya tungor, lägga händerna på de sjuka, och de ska bli friska.” Alla de där sakerna, som Han talade om, det ska gå i uppfyllelse.

¹⁹⁹ Å, jag är så glad! Ser Ni, att Den Helige Ande kommer och bekräftar Ordet? Ett ljus, ta emot det, tvivla inte på det! Ta bara emot det, så ska han behandla Dig som ett barn och föra Dig

ända fram. Är det inte älskvärt av Den Helige Ande att göra så där? Den Helige Ande över oss.

²⁰⁰ Jag kommer ihåg en gång i Bibeln, de visste inte från vilket håll det kom, fienden skulle komma, och Den Helige Ande föll över en person så där och talade om för dem precis exakt, vart de skulle gå. Och de gick dit, och Gud förvirrade den andra armén och jagade dem på flykten. Det är riktigt.

²⁰¹ Å, vi lever fortfarande på Bibelns tid! Eller hur? Amen. Alltid, så länge Den Helige Ande är där.

²⁰² Å, låt oss stå upp medan vi sjunger!

Ta det namnet Jesus med . . . (Kom ihåg
Budskapet!)
Sorgens och eländets barn!
Det ska ge Dig glädje och tröst,
Ta det med Dig vart Du än går!

Dyra namn, Dyra namn,
Å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.
Dyra namn, Det där dyra namnet!
Så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.

Ta det namnet Jesus med Dig,
Som en sköld mot varenda snara.
Då frestelserna samlas runt Dig,
Andas det där heliga namnet i bön! (Pris ske
Gud!)

Dyra Namn,
Å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.
Dyra namn, dyra Namn, å så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.

Lyssna till den där versen!

Ta det namnet Jesus med Dig,
Som en sköld mot varenda snara!
Då frestelserna samlas runt Dig,
Andas det där heliga namnet i bön!

Å, låt oss sjunga den igen!

Ta det namnet Jesus med Dig,
Som en sköld mot varenda snara!
Då frestelserna samlas runt Dig,
Andas det där heliga namnet i bön!

Låt oss böja våra huvuden nu!

Dyra namn, dyra namn, Å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.
Dyra namn, Å, så ljuvligt! Så ljuvligt!
Jordens hopp och Himmelens fröjd.

SARDES FÖRSAMLINGSTIDSÅLDER SWD60-1209

(The Sardisean Church Age)

SERIEN JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska fredag kväll den 9 december 1960 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org